

Середній дошкільний вік

БЕСІДИ
з патріотичного
виховання

ЗМІСТ БЕСІД:

- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «Я І МОЯ РОДИНА»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ТВОЄ ІМ'Я – ТВІЙ ДРУГ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «РІНА ОСЕЛЯ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «КАЛИНОНЬКА – ЛЮБА ДІВЧИНОНЬКА»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «БАБУСИНІ РУШНИКИ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «УКРАЇНЦІ МИ МАЛЕНЬКІ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «СОНЯЧНА КРАШАНКА»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «РІДНИЙ ДІМ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ВЕСЕЛА КРАШАНКА»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ДЕ ВЕРБИЦЯ, ТАМ ВОДИЦЯ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «МАЛЬВИ ЦВІТУТЬ КРАЙ СЕЛА»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ПІВНИКИ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ПІВОНІЯ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ЯК МИ СВЯТКУЄМО НОВИЙ РІК»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «УКРАЇНСЬКЕ ВБРАННЯ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ІДЕ ДО ДІТОК МИКОЛАЙ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «УКРАЇНСЬКЕ РІЗДВО»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «УКРАЇНСЬКА МОВА НІЖНА»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ДАВНІ РЕМЕСЛА НАШОГО РОДУ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «СИМВОЛИ УКРАЇНИ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ДЕРЖАВНИЙ СИМВОЛ УКРАЇНИ – ГЕРБ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ДЕРЖАВНИЙ ГІМН УКРАЇНИ»
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «СИНЬО-ЖОВТИЙ ПРАПОР УКРАЇНИ»

-
- БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ПОДОРОЖ МАПОЮ УКРАЇНИ»
 - БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «КИЇВ НАША СТОЛИЦЯ»
 - БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «УКРАЇНСЬКА ВИШИВАНКА»
 - БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «КРАСА УКРАЇНСЬКОЇ ХАТИ»
 - БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ДИВО ВИШИВАНОВОГО РУШНИКА»
 - БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ЯК НАРОДЖУЄТЬСЯ ХЛІБ?»
 - БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ДІТЯМ ПРО ТВОРЧІСТЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА»
 - БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ВЕСНЯНЕ СВЯТО ВЕЛИКОДНЄ»
 - БЕСІДА З ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ «ГАРНА НАША УКРАЇНА»

Бесіда з патріотичного виховання «Я і моя родина»

Мета: поглибити знання дітей про родину, сімейне дозвілля і працю, роль та обов'язки кожного члена сім'ї (у тому числі дитини); розвивати логічне мислення, вміння міркувати; виховувати у малюків повагу до рідних, любов та чуйність, прагнення допомагати старшим.

Обладнання: ілюстрація на тему «Українська сім'я».

Словник: *родина, сім'я, мама, тато, батьки, бабуся, дідусь, діти, син, донька, онуки, друзні, роботящі, працювати, відпочивати, старатися, піклуватися, любити, поважати, допомагати.*

Хід бесіди

Вихователь. Добре й затишно, вам, малята, у нашому дитсадку. Але коли настане вечір, уся розійдеться малеча. Куди тоді вирушить кожен із вас? (Додому.) Правильно, додому.

А дім, рідний дім для дорослих, дитини —

Не стіни і дах, а родина.

Про родину — близьких і рідних людей — у нас із вами і піде розмова.

Педагог розташовує перед дітьми ілюстрацію із зображенням родини вдома.

Вихователь. Родина потрібна всім. Родина — це мама, тато і їхня дитина або діти. Також до складу родини належать і бабусі й дідусі. Підніміть руки, у кого з вас саме така сім'я. А хто живе тільки з мамою і татом? Хто має старших або менших братиків чи сестричок? (Діти виконують завдання.)

Бачите, які різні родини наших малят! Проте в кожній родині, якою б вона не була, маленькою чи великою, вас, звісно, люблять, оточують турботою. А як ви гадаєте, родинні взаємини — це тільки піклування дорослих про дітей, чи взаємна любов і турбота між усіма членами сім'ї? (Дорослий допомагає дітям дійти правильних висновків.)

Погляньте на малюнок, що перед вами. Як ви думаєте, хто зображений на ньому? Назвіть членів цієї сім'ї. (Малята виконують завдання.) Помітно, що в цій родині панує затишок та злагода. (Вихователь описує малюнок.)

А як ви вважаєте: чи дружна ця сім'я? Чому?

Як ставляться в цій родині одне до одного?

Як ви вважаєте, кому в родині потрібна любов, увага та турбота? (Вихователь підводить малят до думки, що ці почуття мають бути взаємними і пов'язувати всіх членів сім'ї.)

Логічна гра «Поміркуй і назви»

Діти називають членів родини по відношенню один до одного.

Ваші батьки — це хто? (Мама і тато.)

А ви хто для мами і тата? (Дитина.)

Хто для батьків їхня дитина, якщо вона дівчинка? (Донька.)

Якщо хлопчик? (Син.)

Хто для вас — батьки вашої мами і тата? (Бабуся і дідусь.)

Хто ви для бабусі і дідуся? (Онуки.)

Підсумок бесіди

Вихователь. Молодці, малята! Хай у ваших родинах завжди панують любов та ласка, терпіння та розуміння. А щастя родини залежить не тільки від дорослих, але й від вас. Тож не засмучуйте нікого в своїй сім'ї, а частіше даруйте всім радість — гарними вчинками, новими вміннями чи просто добрими словами й усмішками.

Чим ви можете порадувати свою родину? (Відповіді дітей.)

Бесіда з патріотичного виховання «Твоє ім'я — твій друг»

Мета: уточнити й розширити уявлення дітей про імена як особисті назви людей, закріпити вживання власних імен (в різних формах) і прізвищ; розвивати увагу та комунікативні навички; формувати у малюків позитивне ставлення до власного імені; виховувати доброзичливість, товариську, чемність.

Обладнання: ілюстрація на тему «Я - українець».

Словник: ім'я, прізвище, дівчинка, хлопчик, повне, гарне, ласкаве, називати, знайомитися, слухати.

Хід бесіди

Вихователь. У кожного з нас є власне ім'я. Діткам дають імена одразу після народження. Скажіть, а хто дає дитині ім'я? (Тато і мама.) На світі дуже багато імен, у кожного народу є гарні імена. Наші українські імена дуже гарні: чоловічі — мужні та щирі, жіночі — ніжні та милозвучні. Часто трапляється, що діткам дають однакові імена. (Вихователь наводить приклади серед дітей групи.)

Імена бувають чоловічі й жіночі, для хлопчиків та дівчаток. Щоправда, деякі імена цікаві тим, що можуть належати як хлопчикові, так і дівчинці. Наприклад: Олександр та Олександра, Євгеній та Євгенія.

Кожне ім'я не просто милозвучне, але має певне значення. Наприклад, Людмила — означає «людям мила», Богдан — «богом даний». (Вихователь розповідає дітям, що означають їхні імена.)

Ім'я людині дається лише один раз на все життя, проте навіть одне ім'я можна вимовляти по-різному: повністю або скорочено, ласкаво, привітно, жартівливо. Розкажіть, як вас називають матусі, тата та інші родичі. (Відповіді дітей.)

Гра-діалог «Будьмо знайомі»

Дорослий уточнює, що під час знайомства людина обов'язково називає своє ім'я. Дітям пропонується розіграти діалог, що відбувається під час

знайомства. Педагог пояснює, що слід називати не тільки свої імена, але й прізвища.

Наприклад:

— Вітаю! Мене звати Демченко Оля. А як звати тебе?

— Доброго дня, Олю. А я — Сашко Бенюк.

— Приємно познайомитися, Сашко.

— Мені також. Давай з тобою дружити, Олю!

— Гарзд!

Підсумок бесіди

Вихователь. Молодці, малята! Я бажаю вам бути чемними та слухняними, працьовитими й добрими; щоб, коли називали ваше ім'я, вам було приємно й радісно, а не соромно за свої негарні вчинки. І пам'ятайте — у кожного з вас ім'я чудове, адже його вам подарували з великою любов'ю ваші найрідніші люди — мама й тато.

Бесіда з патріотичного виховання «Рідна оселя»

Мета: поглибити знання дітей про сучасну оселю й традиційне житло українців, вчити їх порівнювати, розширювати уявлення дітей про інтер'єр сільської хати; розвивати усвідомлення, що затишок житла створюють його мешканці; заохочувати дітей до прикрашання домівки; виховувати бажання підтримувати лад в оселі.

Обладнання: ілюстрація на тему «Українська хата».

речі, необхідні для інтер'єру сільської хати, яблука за кількістю дітей.

Словник: оселя, лава, килимок, піч, віник, куток, рушник, скриня.

Хід бесіди

До групи приходять Бабуся та запрошує малят до себе в гості. Якщо в садку відсутня світлиця, можна відтворити інтер'єр сільської хати в музичній залі або в групі.

Перше, на що Бабуся звертає увагу дітей, — низькі двері, у які коли заходиш, слід нахилитися, щоб люди не забували, що, заходячи до хати, слід привітатися з господарями.

Бабуся пропонує дітям походити, оглянути її оселю, потім запрошує сідати на лави.

Б а б у с я. А на чому ви сидите вдома? А в мене лави, покриті килимком — доріжкою, які ткала ще моя мама. (Відповіді дітей.)

Із чого ви їсте, п'єте? Погляньте, який посуд в мене. Який він? (Полив'яний, з глини.) Спробуйте — важкий чи легкий?

Індивідуальна робота з проказування назв посуду, згадати аналоги сучасного посуду.

В и х о в а т е л ь. Бабуся, де ж Ви їсти готуєте?

Б а б у с я. А ви як гадаєте, діти? (Відповіді дітей.) У мене є піч, вона і гріє, на ній і їсти готую. Ось вона. А у вас які печі? А у ваших бабусь? (Відповіді дітей.)

Діти розглядають піч.

В и х о в а т е л ь. Бабуся, у вас так чисто, а пирососа не бачу.

Б а б у с я. Здавна люди хату замітали віником і ставили його у кутку.

Діти, знайдіть віник, будь ласка. Ось він, мій помічник.

В и х о в а т е л ь. А скільки рушників у вас!

Б а б у с я. Рушників багато і всі для різної роботи. Біля посуду рушник – ним посуд витираю. Біля умивальника на гвіздку — утирач, здогадалися, для чого? (Відповіді дітей.) На столі рушник — на ньому хліб лежить. А на стінах рушники, як думаєте, навіщо? (Версії дітей.)

В и х о в а т е л ь. Бабуся, де Ви зберігаєте свій одяг, рушники?

Б а б у с я. А ви, діти, де? (Відповіді дітей.) Погляньте гарненько навкруги, де я складаю свої речі? Хто здогадався? (Якщо діти не здогадалися, Бабуся сама показує на скриню.)

Це моя скриня (відкриває), тут мій одяг, чисті рушники. А ось, діти, праска, якою користувались колись, лампа.

Бабуся показує речі зі скрині.

А зараз пригощу вас яблуками зі свого саду (пригощає) та розповім вам казочку.

Бабуся розповідає дітям казку (на вибір вихователя).

Після розповіді казки вихователь пропонує йти до групи.

Б а б у с я. Так, у гостях добре, а вдома — краще. Правда, діти?

Сподобалось вам у мене? А ще прийдете? Приходьте, буду чекати.

Бесіда з патріотичного виховання «Калинонька – люба дівчинонька»

Мета: продовжувати знайомити дітей з народними символами українського народу; ознайомити дітей з повір'ям про калину; учити малювати ягоди калини за допомогою пальцьографії; розвивати інтерес до українських народних традицій.

Обладнання: плоди калини в цукровому сиропі, лялька Веселинка; ілюстрація на тему «Народні символи України».

Словник: одяг для дівчаток: *сорочка, спідниця, керсетка, пояс, фартух, вінок, намисто, черевики*; одяг для хлопчиків: *сорочка, шаровари, пояс, шапка, свита, чоботи*.

Хід бесіди

При наявності умов заняття проводиться на майданчику.

В и х о в а т е л ь. Діти, сьогодні ми збираємося в гості, а до кого, дізнаєтеся, як відгадаєте загадку:

Цвітом навесні квітує,
Від простуди нас лікує,
Ще й красується намистом
У кущі зеленолистім. (Калина.)

Молодці, це калина. Отже, мерщій до калиноньки!

Діти підходять до куща калини, під кущем дівчинка старшого дошкільного віку або лялька Веселинка.

А хто це під калиною? Ви впізнали? Це ж Веселинка.

Діти вітаються з Веселинкою за українським народним звичаєм: «Доброго дня», «Доброго здоров'я» тощо.

В е с е л и н к а. Дякую вам, діти, за добрі слова! А що ви знаєте про калину? Розкажіть мені.

Діти розповідають вірші про калину, відому їм інформацію.

А пісні, хороводи про калину знаєте? Давайте поводимо хоровод.

Діти разом із вихователем водять хоровод і співають українську народну пісню «Ой у лузі».

В и х о в а т е л ь. А тепер, Веселинко, сідай разом з дітьми та послухайте одну з легенд-казок, яку народ склав про калину.

Вихователь читає легенду.

Верб та калина

Жили колись в одному селі мати Вербена і донька її Калина.

Розумною й милою зростала дівчина, а до того ж вона була чарівницею: усі трави із землі піднімала, пташок лікувала, дерева від хвороб рятувала.

Та довідалися про добру дівчину вороги, вирішили її згубити, щоб землю українську завоювати, зло на людей напустити.

День був ясний, мов золотом гаптований, коли дівчина пішла коси травам розчісувати, горобчиків лікувати, льон, дощем прибитий, із землі піднімати. Довго ходила Калина, стомилася, до криниці прибилася, схилилася над нею, у жменю води взяла і пташці дала краплиночку.

Але раптом почула рідний неньчин голос здалеку: «Калино, не пий водиці!». Дівчина дуже хотіла пити і не звернула на це уваги. Тільки-но першу краплину до губ піднесла, пташина маленька крилом її знесла.

Вдруге воду до губ піднесла — і навк калиною-деревом над водою зросла...

Прибігла мати, плакала, гукала, та вже доньки любої не застала. Схилилась мати над криницею — проросла вербицею. Джерела оберігає.

В е с е л и н к а. Мені дуже сподобалася легенда, вірші, пісні про калину. За це ми з калинонькою вас почастиємо ягідками калини. А коли будете їсти ягідки, то роздивіться кісточки. Вас чекає сюрприз, про який ви мені розкажете при зустрічі. До побачення!

Бесіда з патріотичного виховання «Бабусині рушники»

Мета: продовжувати знайомити дітей з вишиванням рушників як традиційним українським ремеслом; ознайомити з різновидами дитячих рушників, вчити порівнювати їх за візерунками, кольорами-символами; розкрити красу української вишивки; розвивати естетичний смак; виховувати шанобливе ставлення до оберегів українського дому, до рушників, вишитих бабусею, мамою.

Обладнання: аудіозапис пісні А. Гроссу «Рушничок», рушники різних видів, набори геометричних фігур за кількістю дітей, білі аркуші.

Словник: рушник, вишивка, кольори, візерунки, грай лик, росяничка, хрестик, гладь, гладеньке.

Хід бесіди

Слухання пісні Аліни Гроссу «Рушничок».

Вихователь проводить бесіду із дітьми.

В и х о в а т е л ь. Про що пісня? Хто співає?

Чому про рушник співає пісню дівчинка?

Де ви бачили рушники? Які? Що на них вишито?

А як гостей зустрічають із хлібом на рушнику?

Вихователь запрошує дітей на виставку рушників.

В и х о в а т е л ь. Усі ці рушники вишиті дуже давно. Що на них вишите? (Птахи.) Ці птахи дивляться одне на одного. Це — родинні рушники.

А ще є рушники для хлопчиків, вони називаються «грайликами». (Вихователь проводить індивідуальну роботу з промовлянням слова «грайлики».) Які кольори ви на ньому бачите? Які візерунки? (Діти відповідають.)

Ось рушник для дівчинки — росяничка (Індивідуальне промовляння слова «росяничка», звернути увагу на особливості кольорів, візерунка.)

Вихователь читає вірш і показує на рушник із квітами.

Біле поле полотняне,
Рівно ткане, чисто пране.
А по ньому голка ходить,
За собою нитку водить.
Покрутнеться так і сяк —
Зацвіте червоний мак.
Зазирне і там, і тут —
Василечки зацвітуть.
Застрибає навпрошки —
Зажовтіють колоски.
А як пройдеться поволі —
Заряхтять листочки в полі.
Біле поле полотняне
Рушником барвистим стане. (Т. Коломієць)
Придивіться, які квіти вишиті на цьому рушнику?
Погляньте уважно, діти, на всі рушники. Які з них вишиті хрестиком?
(Висновки дітей.)
А ось цей рушник вишитий гладдю. Погладьте рукою, доторкніться — що відчуваєте? (Гладенько.)
Викладання візерунка на білих аркушах, що імітують рушники, за допомогою наборів геометричних фігур.
Вихователь запрошує дітей до танцю «Рушничок».
За бажанням діти танцюють з рушниками.

Бесіда з патріотичного виховання «Українці ми маленькі»

Мета: формувати у дітей усвідомлення про приналежність до народу України; закріпити знання дітей про Батьківщину, яка називається Україною, її народ — українців, українці розмовляють українською мовою; виховувати гордість за себе, за свою країну.

Обладнання: глобус, фото з життя дитячого садка; ілюстрація на тему «Я - українець».

Словник: глобус, країна, Україна, рідний край, мова, український костюм, сорочка, плахта, шаровари, кушак, віночок.

Хід бесіди

До дітей в гості завітав Всезнайко із глобусом.

В и х о в а т е л ь. Діти, що це у Всезнайка? (Глобус.) Так, глобус. Ми вже з ним знайомі. Ось тут наша країна Україна, давайте зробимо позначку.

Діти крутять глобус, позначають на ньому Україну.

Бачиш, Всезнайку, ми живемо в Україні. Діти, а в якому місті ми живемо?

Так, у Харкові. Тут знаходиться і наш дитячий садок, де ви граєтеся та навчаєтеся.

Розглядання фотографій з життя дитячого садка.

Вихователь звертає увагу дітей і Всезнайка на фото з Дня Незалежності України.

В с е з н а й к о. А чому всі одягнені у гарні костюми, а дівчата навіть із квітами на голівках?

В и х о в а т е л ь. Діти, розкажіть Всезнайкові, що це за одяг.

Діти разом із вихователем розповідають про українські костюми, називають його деталі: сорочка, плахта, шаровари, кушак, віночок.

Ось такі у нас, Всезнайку, національні костюми. Ми живемо в Україні, наша рідна мова — українська. Всезнайку, наші малята люблять слухати українські народні казки, знають вірші про рідний край.

Діти за бажанням розповідають вірші.

Вправа «Чарівна кулька»

Діти передають «чарівну» кульку та промовляють: «Я — українка», «Я — українець».

В с е з н а й к о. Я теж згадав вірш про Україну.

Хоч малий я українець,

Зате добре знаю,

Що край рідний — Україна,

Я її кохаю.

Діти прощаються із Всезнайком та дарують йому на пам'ять групове фото (або фотографуються).

Бесіда з патріотичного виховання «Сонячна крашанка»

Мета: продовжувати знайомити дітей з традиціями, пов'язаними зі святом Великодня; поглиблювати знання дітей про види великодніх яєць: крапанка, крашанка, писанка; учити прикрашати крапанку за допомогою тичка та гуашевих фарб; розвивати інтерес до традицій та звичаїв українського народу; виховувати бажання брати участь у святі.

Обладнання: крашанки, дерев'яні писанки, гуашеві фарби, тички, різнокольорові заготовки для малювання у вигляді яйця, серветки, лялька Оленка, пасочка, рушник; ілюстрація на тему «Великдень».

Словник: *Великдень, писанка, крашанка, крапанка, орнамент, візерунок, паска, рушник, яйця, розписана, різнокольорова.*

Хід бесіди

Діти разом із вихователем заходять до групи. На столі стоять писанки та паска, накриті рушником, біля нього сидить лялька Оленка.

В и х о в а т е л ь. Доброго дня, Оленочко, що ти нам приготувала таке цікаве?

О л е н к а. А вгадайте, можете підійти й понюхати.

Діти відгадують, що знаходиться під рушником.

Оленка відкидає рушник.

Я ж готуюся до великого свята — Великодня. Спекла разом із мамою пасочку, а тепер буду великодні яйця готувати.

Я візьму одне яйце,

Намалюю ясне сонце.

Це — для мами, хай радіє,

Хай воно її зігріє.

Це зроблю для таточка —

Буде усе в крапочку.

Раз, два, три, чотири, п'ять —

Вже нема, де малювати.

Буде вся сім'я раденька,

Скаже: «Дякую, рідненька!».

В и х о в а т е л ь. А що, великодні яйця різні бувають?

О л е н к а. Звичайно. Ось дивіться. (Пропонує розглянути зразки писанок, крашанок.) Діти, це пофарбовані яйця. Якого вони кольору? Як їх називають? (Крашанки.) А тепер подивіться на цю підвіску. Як гарно розписані яйця різними орнаментами (діти роздивляються підвіску). Чи знаєте, як називаються такі розмальовані, розписані яйця? (Писанки.)

Які ви помітили на яйцях візерунки? (Відповіді дітей.)

В и х о в а т е л ь. Малята, погляньте на цю писанку, як вона розписана?

Так, краплями різного кольору. Сонечко намалювало які краплі на яєчку?

А водичка? А листя? Таке яйце називається крапанка.

О л е н к а. Діти, а в мене є ще й паперові писанки. (Дає дітям можливість розглянути зразки, висловити свої думки.)

В и х о в а т е л ь. А ви хочете зробити подарунок до Великодня своїм рідним? Я пропоную вам намалювати крапанку. Зможете?

О л е н к а. Ну, звичайно, зможуть. Це так легко. Дивіться.

Оленка запрошує всіх до столу, на якому стоїть фарба, готові паперові форми, тички.

Малювання «Крапанка»

На форми тичком наносяться різнокольорові крапки.

Після закінчення роботи всі милуються крапанками. Оленка влаштовує великодню виставку дитячих робіт.

Бесіда з патріотичного виховання «Де вербиця, там водиця»

Мета: продовжувати знайомити дітей з народними символами українського народу за допомогою різних фольклорних жанрів (легенда, вірш, закличка); ознайомити дітей з українською народною легендою про вербу; пробуджувати інтерес до традицій рідного краю.

Обладнання: силует на лялька Краплинка, ілюстрації «Криниця»; ілюстрація на тему «Народні символи України».

Словник: криниця, краплинка, джерельце, котики, верба, річка, ставок, цілюща рослина, гілка, лоза, вузлик, гнучка, плести.

Хід бесіди

Вихователь показує дітям Краплинку.

В и х о в а т е л ь. Діти, де живе краплинка води? (Відповіді дітей.) А хто був в селі у бабусі? Де там ви зустрічали Краплинку? Безліч краплинок живуть в криницях. (Показує малюнки різних криниць.) Ось подивіться, які криниці є в наших українських селах. Які з криниць ви бачили? Діти, а я ходила до джерельця, де тече вода — це така своєрідна криниця:

Лісове джерельце,

Добре в нього серце,

Всім дає водиці:

І звірятку, й птиці,

Дереву й травиці,

Людині і квітці.

Тому не міліє,

Дзюркотить, радіє,

Із лісів дзвінкою

Витіка водою.

В и х о в а т е л ь. А біля джерельця росте дерево з ось такими серижками — «котиками». Хто впізнав? Так, це верба.

Біля яру, біля стежки

Одягла верба сережки.
Головою хилитала,
Потихесеньку питала:
— Де ота біленька хатка,
Що гарнесенькі дівчатка?
Хай би вибігли до стежки —
Подарую їм сережки.

Психогімнастика «Верба»

«Уявіть, що наші ноги — це коріння верби; наш тулуб — стовбур, а наші руки — гілочки. Вітер повиває — гілочки хитає. Виглянуло сонечко — усміхнулися йому верби. Добре їм, тепло».

В и х о в а т е л ь. Верби ростуть біля річок, ставків — вони дуже люблять воду. В народі кажуть: де вербиця — там водиця. А ще вербу в народі вважають цілющою рослиною. Недаремно, коли болить голова, кажуть: приклади гілочку верби до голови — голова перестане боліти. А у свято Вербниці її святять у церкві, б'ють всіх та приказують:

Верба — хльось!

Б'є до сльози!

Не будь сонливий,

До роботи лінивий.

Будь робочий, як бджола,

І рости, як верба.

Будь здоровий, як вода,

А багатий, як земля.

Вербові гілки називають лозою. (Індивідуальне промовляння слова «лоза».) З цих лозинок плетуть кошики (показує): великі — для дорослих, маленькі — для дітей. Спробуйте обережно зігнути лозину. Яка вона? Так, гнучка, з неї легко плести. Можна навіть вузлик зав'язати.

Бесіда з патріотичного виховання «Мальви цвітуть край вікна»

Мета: поглибити і закріпити знання дошкільнят про українське національне вбрання, про дівочий вінок як оберіг, про значення квітів та стрічок на ньому; розвивати слухову увагу, зв'язне мовлення, пам'ять; виховувати любов до України, інтерес до національних звичаїв.

Обладнання та матеріал: віночок, стрічки, квіти, малюнок з мальвами; ілюстрація на тему «Український віночок».

Ключові слова: національне вбрання, віночок, оберіг, мальви.

Хід бесіди

Діти сидять на килимку. Вихователь показує їм український віночок, су проводжуючи показ розповіддю про те, що з давніх-давен люди милувалися квітами, потім вони навчилися плести вінки — квіткову дорогу, квіткову річку.

— Ось і сьогодні, діти, ми з вами почнемо плести квіткову доріжечку — віночок. А почнемо ми його плести з квіток. Відгадайте, діти, про які квіти йдеться.

Вітер схиляє,

Люди ламають,

Зливи із градом січуть,

А вони рясно цвітуть.

Вони квітнуть біля хати,

Славлять український рід.

Біля вікон садить мати,

щоб берегли сім'ю від бід.

— То що це, діти? я допоможу вам. Це мальви, які з давніх-давен були улюбленими квітами українського народу. Ще їх називають «капельюшками». Їхні високі стебла з яскравими рожевими, пурпуровими, білими квітами прикрашають майже кожную садибу, бо народжені вони

для краси і радості.

— Діти, гляньте на цей малюнок. Що ви тут бачите? Так, це мальви. Але вони ростуть не лише біля садиби, а й край дороги.

Вийшли вони за двір і квітнуть, радіючи, що милують око, що звеселяють душу своєю красою.

Червоні мальви при дорозі

Цвітуть осінньої пори.

Вже поскидали явори

Давно свої листки в тривозі,

Прозора тиша і блакить.

Ці мальви — ніби літа мить.

— Діти, про цю квітку є загадки, вірші, пісні, повір'я. А ще є багато легенд. Ось послухайте одну з них.

Легенда про Мальву

Давно це було. Напали на нашу Україну вороги і почали людей нищити. А одна хоробра дівчина, яку звали Мальвою, захищала свою матусю. Схопили її вороги, порубали та й порозкидали. І там, де впали шматки, проросли квіти, які люди назвали Мальвами, як ту дівчину, яка вміла помститися лютому ворогу за жорстокість.

А ще, діти, ця квітка не лише милує око і веселить душу, а є лікарською.

Її відвар вживають для лікування нежитю, ангіни.

З її пелюсток добувають фарбу, яку використовують для кондитерських виробів.

Ось, діти, ми з вами познайомилися з квіткою мальвою і вплетемо зараз її у віночок.

Діти «вплітають» квітку у віночок.

Бесіда з патріотичного виховання «Півники»

Мета: поглибити і закріпити знання дошкільнят про українські квіти, як окрасу та обереги, про значення квітів; розвивати слухову увагу, зв'язне мовлення, пам'ять; виховувати любов до України, інтерес до національних традицій та звичаїв.

Обладнання та матеріал: квіти живі та ілюстрації квітів України.

Хід бесіди

— Діти, поговоримо сьогодні про те, що нам хату прикрашає, що нам душу звеселяє, що ми дуже любляємо, ним зі святом всіх вітаємо. Так, ми будемо говорити про квіти, які приносять нам багато затишку і тепла. Немає жодної хати на Україні, жодного подвір'я, у якому росли б квіти.

— Добрі руки садять їх, доглядають, щоб були в пошані наші подвір'я. І яких тільки квітів немає біля наших будинків!

Город — мов килим...

Квітчастий, розстелений.

Сонях —

Тітка-квітка золота.

Зацвіла картопля —

Хмара метеликів

Тріпотить на вітрі

І не зліта.

Вповіла,

Пригорнула кукурудза донечку —

З пелюшок зелених коса звиса.

По листку сповзає зозулька-сонечко,

Наче крапля —

червона роса...

— Діти, розкажіть, які квіти ростуть біля ваших осель, хто за ними доглядає. (Розповіді дітей.)

— Молодці. Цікаві ваші розповіді про квіти — прикрасу землі нашої.

— Земля — наша годувальниця. Вона годує нас, поїть, лікує народними ліками-травами і радує око квітами. Ми звикли до цих ніжних, прекрасних дарунків природи, адже вони завжди з нами. Квіти роблять людину добрішою. Де б не жила людина — у селі чи в місті, вона шукає спілкування з ними. Кожна квітка по-своєму гарна.

Ось гляньте на цю (показує, а діти розглядають квітку півника).

У квітник побіля хати

Збіглись півники чубаті.

через ті чубки, мабуть,

Їх і півниками звуть.

— За народним повір'ям півники оберігають людей від нечистої сили, бо півень, від якого походить назва квітки, завжди виступає рятівником — від його співу зникає всяка нечисть.

Існує багато загадок, пісень, віршів про квіти. Є навіть лічилки.

Ось одну з них я хочу вам розказати біля нашої квіткової клумби.

Поспішайте, любі діти,

Вибирайте гарні квіти.

Ви побачите в саду:

Мак, майорці, резеду,

чорнобривці й нагідки,

І калинові квітки.

А в долині, а в долині —

Там дзвіночки ясно-сині

І кульбабки на горбі.

Що ти вибереш собі?

Бесіда з патріотичного виховання «Півонія»

Мета: поглибити і закріпити знання дошкільнят про українські квіти, як окрасу та обереги, про значення квітів; розвивати слухову увагу, зв'язне мовлення, пам'ять; виховувати любов до України, інтерес до національних традицій та звичаїв.

Обладнання та матеріал: квіти живі та ілюстрації квітів України.

Хід бесіди

Гарно прибрана кімната. У вазах — багато різних квітів. Вихователь звертається до дітей і запитує, чому це так гарно в кімнаті.

— Діти, квіти з давніх-давен супроводжують українців протягом усього життя. Вони прикрашають кімнату і в будні, і у свята. Квіти дарують на день народження і коли проводять людину в останню дорогу. Квіти дарують на весілля і просто так, щоб зробити людині приємне. жодне свято не обходиться без квітів.

— Діти, а де ростуть квіти? Так, у полі. А як їх називають? Правильно, польові квіти. які польові квіти ви знаєте? А ще які квіти є? Так, лугові. Назвіть їх. То де вони ростуть? Так, на лузі.

Крім польових та лугових є ще лісові квіти. які лісові квіти ви знаєте? А ще яких квітів ви не назвали?

Вихователь показує ілюстрації із зображенням будинку, біля якого ростуть різні квіти.

— Так, це присадибні квіти, бо ростуть вони біля будинку. А які присадибні квіти ви знаєте? Молодці. Це мальви, барвінок, півники, чорнобривці. А ось іще одна квітка (показує півонію). Вона, окрім своєї краси, має ще й лікувальні властивості, бо лікує хвороби шлунка. А хто скаже, як вона зветься? Так, це півонія.

Пашить півонія розкішна,
Пелюстки ніжні розпускає.
У неї одяг дуже пишний,

Їй травень сукню одягає. (Н. Файфер)

— Ось сьогодні ми і «вплетемо» до нашого віночка цю чудову квітку, яка завжди приваблює до себе своєю неповторною красою.

Діти «вплітають» квітку у віночок. Вихователь читає легенду про ружу, мальву і півонію.

Легенда про ружу, мальву і півонію

Колись ці гарні квіти були дівчатами-сестрами. Вони славилися як лікарі серцевих хвороб. Та бралися вони лікувати лише добрих серцем і душею людей. Одного разу хтось постукав до них у двері, і дівчата впустили до оселі Вітер.

— На що скаржишся?

— Втрачаю сили. Не маю змоги з Морозом змагатися.

— А чи добре серце маєш?

— А що таке серце?

Дівчата презирнулися.

— А чи зробив ти щось добре людям?

— А що таке «робити добро»? — далі дивувався Вітер.

— Твою хворобу ми не можемо лікувати.

— Але ж я хворий!

— Ми допомагаємо лише добрим людям.

Розсердився Вітер, дмухнув на сестер — і стали вони замороженими квітами. Навесні люди висадили їх у землю: мальву — коло вікон ближче, півонію — у саду, коло джерельця, а ружу — коло воріт, до сонця. Так і ростуть сестри, милують красою людей.

В українському віночку вони є символом віри, надії й любові.

Бесіда з патріотичного виховання «Як ми святкуємо Новий рік»

Мета: збагачувати словник «святковою» лексикою; продовжувати ознайомлювати із символами, історією та традиціями відзначення українських народних свят; розвивати комунікативні здібності; виховувати повагу до народних свят, любов до України, інтерес до національних традицій та звичаїв.

Обладнання та матеріал: ілюстрація на тему «Новорічні свята»; коробка з ялинковими прикрасами, ялинка.

Хід бесіди

— Добрий день, діти. Я дуже рада бачити вас. Діти, подивіться, як гарно і ошатно в нашій групі! — Ви здогадалися, чому? На яке свято ми чекаємо? (Новий рік)

— Правильно, молодці. Діти, а ви як вважаєте, для чого прикрашають групу до свята? (Щоб було красиво, святково, радісно, весело, гарно.)

— Сьогодні ми з вами поговоримо про святкування Нового року.

— Я вважаю, що наша бесіда буде цікавою. Адже зустріч Нового року — давня традиція, що існує у всіх народів світу. І хоча Новий рік святкують по-різному, головною його прикрасою є що? (Ялинка)

— А хто у вас удома прикрашав ялинку?

— Якою була ваша ялинка?

— Якими іграшками ви її прикрашали? (Відповіді дітей.)

— Діти, подивіться, у мене є ялинка. Але чогось на ній не вистачає? (Прикрас.) То прикрасьмо нашу ялинку.

Дидактична гра «Розкажи про ялинкову іграшку»

Вихователь тримає коробку та пропонує дітям по черзі діставати ялинкову прикрасу, називати її та розповідати про неї.

— Це кулька. Вона червона, кругла, скляна, блискуча, велика.

Після розповіді дитина прикрашає ялинку цією іграшкою.

— Діти, що ми зробили? Ми прикрасили нашу ялинку. Чим ми прикрасили ялинку? (Кульками, бурульками, ліхтариками, намистом, дощиком, іграшками, гірляндами, дзвониками, сніжинками.) — Яка у нас стала ялинка? (Гарна-прегарна) як сказати інакше? (Чепурна)

— Про ялинку, новорічну красуню, написано багато оповідань, казок, віршів.

— Хто з вас знає вірші про ялинку? Нехай їх нам розповість.

(Діти розповідають вірші.)

Ой, ялинко зелененька,

Ти була колись маленька,

А тепер ти ось така —

І висока, і струнка.

Прибрана ялиночка

Іграшками сяє.

Танці круг ялиночки,

Сміх дзвінкий лунає.

Пишна ялиночка,

Золоті вогні,

Стрінемо ми радісно

Новорічні дні.

— Молодці, чудові вірші розповіли!

— Новий рік — найулюбленіше свято дорослих і дітей. Раніше Новий рік святкували в березні. Саме в цей час починали польові роботи, і березень вважали першим місяцем у році. Так, наприклад, далеко в Азії Новий рік святкують у спеку, тому люди, зустрічаючись, поливають одне одного водою. У Болгарії, коли збираються на новорічне свято, на дві чи три хвилини вимикають світло. В Італії перед Новим роком люди викидають старі, непотрібні речі і замінюють їх новими. Сьогодні майже всюди Новий

рік відзначають у ніч з тридцять першого грудня на перше січня.

— Хто є головним героєм новорічного свята?

У цього дідуся багато внучат,

Внучата на дідуся часто бурчать.

На вулиці дідусь до них пристає,

За пальці хватає, за вушка дере. (Дід Мороз)

Фізкультхвилинка

Станем в коло, дітвора, дітвора, дітвора.

На прогулянку пора,

Нам пора, нам пора.

Станем в коло й покружляєм,

Покружляєм, покружляєм.

Зупинились і поплескаєм,

Поплескаєм, поплескаєм.

Тупаємо ніжками,

Мов йдемо доріжками.

Наче зайчики, йдемо, ідемо ми, ідемо.

Поплигали, поскакали

й біля столика ми стали.

— Намалюймо зараз новорічну листівку і подаруймо її своїм друзям з іншої країни, щоб вони знали, як ми відзначаємо Новий рік.

Діти виконують завдання.

— Ну ось і добігла кінця наша з вами бесіда. Вона вийшла у нас цікавою. Сьогодні ви багато дізналися і зможете розповісти вдома своїм друзям і знайомим.

Бесіда з патріотичного виховання «Українське вбрання»

Мета: познайомити дітей із предметами українського вбрання; формувати у малюків задатки свідомого ставлення до своєї національної належності; сприяти розвитку логічного мислення; виховувати у малят зацікавлене ставлення до традиційного вбрання українців; прищеплювати естетичний смак.

Обладнання: ілюстрація на тему «Український національний одяг».

Словник: родина, українці, костюм, вбрання, сорочка-вишиванка, віночок, стрічки, чобітки, шаровари, спідничка, пояс.

Хід бесіди

Педагог розташовує перед групою зображення хлопчика та дівчинки в національних костюмах і розповідає.

Вихователь. Діти, кого ви бачите на цих малюнках? (Хлопчика та дівчинку.) Правильно. Ці хлопчик та дівчинка одягнені в українське вбрання. Яке вбрання вдягнули дітки? (Відповідь.)

Подивіться, які українські костюми красиві, ошатні, яскраві! У такому вбранні можна піти на будь-яке народне свято.

Розглянемо українське вбрання уважніше. І хлопчик, і дівчинка взуті в червоні чобітки. На дітках — білі сорочечки, прикрашені вишивкою, вишиваними візерунками. Такі українські сорочки називають вишиванками. Як називаються українські сорочки? Чому? (Дорослий допомагає малюкам дати пояснення.) Погляньте, які широкі штанці у хлопчика. Це українські шаровари. Як зветься штани в українському костюмі? (Шаровари.) Хлопчик підперезав свої шаровари широким поясом. А на голові в нього — хутряна овеча шапочка. Пояс та шапка — теж деталі українського чоловічого костюма.

І в дівчинки-українки сорочка оздоблена вишивкою. На голівці в дівчинки — пишній віночок із квітів, ще й із різнобарвними стрічками. Одягнута маленька україночка в червону спідничку та фартушок. Розкажіть, яка

дівчинка в українському вбранні. Яке вбрання ви бачите на малій україночці? (Відповіді дітей.) Як ви гадаєте, чи гарні українські костюми? Чому? (Діти роблять висновки з допомогою педагога.)

Вихователь пояснює, що варто пишатись українським вбранням і тим, що всі ми — українці.

Педагог читає дітям вірш Ю. Шкрумеляка (уривок).

Ми є діти українські,
Хлопці та дівчата,
Рідний край наш — Україна,
Красна та багата.
Рідне небо, ясне сонце,
Місяць, зорі срібні,
Рідний нарід — українці —
Всі до нас подібні.

Запитання до дітей

- Як зветься наш народ?
- Як називається наш рідний край?
- Як ви гадаєте, чи потрібно любити свою рідну землю, поважати її традиції?

Підсумок бесіди

Вихователь. Молодці, малята! А тепер розкажіть, про яке вбрання ми сьогодні говорили. (Про українське вбрання.) Сподіваюся, дітки, що ви виростете справжніми українцями: добрими, розумними і сміливими. Чи будете ви любити рідний край та берегти його традиції? (Так.)

Бесіда з патріотичного виховання «Іде до діток Миколай»

Мета: дати дітям відомості про День Святого Миколая, познайомити малюків із традиціями відзначення цього свята; розвивати пізнавальні інтереси до звичаїв свого народу, формувати здатність розмірковувати, адекватно оцінювати позитивні й негативні вчинки, свої та однолітків; виховувати у малят прагнення бути чемними, слухняними, поводитися добре.

Обладнання: ілюстрація на тему «Свято Миколая».

Словник: *свято, зимове, Миколай, святий, добрий, щедрий, приходить, дарує, любить, чемні, неслухняні, вітати, дякувати.*

Хід бесіди

Вихователь. Малята, ви знаєте, яка зараз пора року? (Зима.) Так. Зима — це яка пора? (Холодна, снігова...) Правильно.

А ще зима — пора святкова. І незабаром до нас прийде перше із зимових свят — День Святого Миколая!

Вихователь. День Святого Миколая — чудове свято.

Пов'язане воно з приходом на землю старого чарівника — Святого Миколая. Святий Миколай — сивий і дуже добрий. Він любить усіх людей, особливо маленьких діточок. Раз на рік, однієї зимової ночі, Миколай зі своїми помічниками-янголятами спускається на землю, щоб провідати кожну дитинку і привітати її зі святом. Тому Миколай несе з собою мішок, повний подарунків.

Святий Миколай не тільки добрий, а й справедливий. Тим діткам, які цілий рік поводитися добре та були слухняними, Миколай дарує омріяні іграшки, смачні солодощі тощо. Чемні хлопчики та дівчатка на ранок знаходять усі ці дари в себе під подушкою.

А от нечемні малята — неслухняні та недбалі — отримують від Миколая не подарунок, а різочку — прутик. Цим, певно, Миколай хоче застерегти неслухнянців від нечемної поведінки.

Але ж таких малят, мабуть, серед вас немає?

Розкажіть, як ви поводитися цього року. Чи завжди ви слухалися маму і тата, виховательку, чи не ображали своїх друзів у дитсадочку? (Відповіді дітей.)

Педагог читає вірш М. Пономаренко.

Йде до діток Миколай

Через поле, через гай

Йде до діток Миколай.

У білесенькій торбинці

Він усім несе гостинці.

Тож бринить від щастя край —

Тут ступає Миколай.

Хоч надворі і пороша,

Сніться діткам, сни хороші.

Бо з дарунками в торбинці

Є чудові сни-гостинці.

Запитання для обговорення

- Про кого цей віршик?
- До кого приходить Миколай?
- Що несе в мішку або торбині Святий Миколай?
- Що зробить Миколай з цими подарунками?
- Якою дитиною слід бути, щоб отримати подаруночок від Миколая?

Підсумок бесіди

Вихователь. Наша розмова про зимове свято, яке дуже скоро чекає нас, добігає кінця. А яке це свято, діти, як воно називається? (День Святого Миколая.) Як слід поводитися діткам, щоб отримати від Миколая подаруночок? (Чемно, треба бути слухняними.)

Ви дуже правильно все зрозуміли, молодці!

Бесіда з патріотичного виховання «Українське Різдво»

Мета: збагачувати уявлення дітей про українське православне свято — Різдво Христове; розвивати пізнавальний інтерес до різдвяних народних традицій, обрядів; сприяти розвитку різних видів уваги та мислення; виховувати повагу й цікавість до звичаїв свого народу.

Обладнання: ілюстрація на тему «Свято Різдва»; картинка або іграшка, що зображує символічну різдвяну зірку.

Словник: Різдво, Діва Марія, Немовля, зірка, вертеп, колядки, кутя, вечеря, Святвечір, святкувати, вітати, пригощати, співати.

Хід бесіди

Педагог звертає увагу дітей на іграшкову (або намальовану) різдвяну зірку.

Вихователь. Погляньте, малята, яка гарна зірочка засяяла в нашій групі! Подобається вона вам? (Так!) Світить зіронька. Вона незвичайна — різдвяна. Ви знаєте, з нагоди якого свята засвітилася ця зірка? (Діти за допомогою дорослого пригадують і називають свято Різдва.)

Вихователь розташовує перед малюками ілюстрації на різдвяну тематику.

Вихователь. Справді, діти, наближається свято Різдва. Саме в цей день народився маленький Ісус Христос. За давніми переказами, сталася ця чарівна подія в бідному хліві — вертепі. Мати Діва Марія народила Ісуса і поклала його не в колисочку, а в ясла — годівницю для худоби. Диво, що сталося, побачили небесні янголята. Щоб сповістити всім радісну звістку про народження Ісуса, на небо зійшла чарівна зірка-провісниця. І всі люди зраділи. Як ви гадаєте, чому зраділи люди? Розкажіть, що ви знаєте про народження Божественного Немовляти. (Відповіді дітей.)

Відтоді наш народі багато інших народів світу відзначають свято Різдва. В Україні його святкування починається ще звечора, який називають Святвечором. На Святвечір господині готують традиційні пісні страви,

серед яких обов'язково має бути солодка різдвяна каша — кутя. Готують кутю із цільної пшеничної крупи — із маком, медом, горіхами та родзинками. У хату вносять і ставлять сніп пшениці — «дідух» — на щедрий врожай, достаток та добробут у наступному році. На столах запалюють свічки і чекають появи першої зірки на небі. А коли вона зійде — сідають до столу всією родиною.

Як відзначають Різдво в українських родинах? (Відповіді дітей.)

У цей же час надворі скрізь лунають веселі пісні-колядки. Це діти (а іноді й дорослі) колядують. Вони славлять Ісуса і ходять від хати до хати, щоб привітати господарів з народженням Христа, побажати всім здоров'я і щастя. Часто колядники носять із собою символ Різдва — зірку і вбираються в костюми різних персонажів — янголів, кози тощо. Колядників на знак подяки та з нагоди свята господарі частують смачними гостинчиками, ласощами. Розкажіть, що ви знаєте про обряд колядування: хто та як колядує, для чого, кому співають колядки, як люди дякують колядникам? (Виконати завдання і дати всі відповіді дітям допомагає вихователь.)

Дидактична гра «Завершуй думку»

На Різдво ми відзначаємо день народження ... (Ісуса Христа.) Маленький Ісус народився у ... (бідному хліві, у вертепі.) Народила його мама — Діва ... (Марія.) Коли народився Ісус, на небо зійшла ... (зірка-провісниця.) На Святвечір готують пісню ... (вечерю.) Обов'язково варять різдвяну кашу — солодку ... (кутю.) А діти ходять від хати до хати і співають веселих різдвяних пісень — ... (колядок.)

Підсумок бесіди

Вихователь. Про яке свято ми сьогодні говорили? (Про Різдво Христове.) Кого ви привітаєте із цим святом? (Маму, тата, бабусю...) Чого побажаєте усім у цей день? (Здоров'я, щастя, успіхів...)

Бесіда з патріотичного виховання «Українська мова ніжна»

Мета: довести відмінність рідної мови від інших мов; учити складати порівняння; розвивати мовлення; пробуджувати інтерес до вивчення української мови.

Обладнання: аудіозапис української пісні про мову.

Словник: Україна, українська мова, рідна, ніжна, лагідна, чудова.

Хід бесіди

Бесіда про значення української мови

— Діти, нашу бесіду ми розпочнемо із пісні. Послухайте і скажіть, про що ця пісня?

— Правильно, ця пісня про рідну мову. Для нас, українців, рідною мовою є українська. Для інших народів — інша: чи італійська, чи німецька, чи польська...

— А знаєте, як утворилися різні мови?

Існує така легенда. Дуже давно люди розмовляли між собою однією мовою. Жили вони у місті Вавилоні. І вирішили збудувати високу вежу, щоб дістатися неба.

Бог жив на небі та все бачив. Він розгнівався на будівельників і змішав слова, так, що кожен почав говорити окремою мовою. Будівельники не змогли спілкуватися, адже не розуміли одне одного, і будівництво вежі припинилося.

Люди порозходилися по різних краях, і в кожному краї почали говорити своєю мовою.

Для того щоб красиво і правильно говорити рідною мовою, необхідно вчити вірші, переказувати казки, знати приказки, співати українські пісні.

Читання віршованого тексту

Все у рідному краю

Має пісеньку свою.

Серед діток, кожен знає,
Що у світі все співає.
В соснах вітерець співає
Так, аж серце завмирає.
І співає рідна мова:
Ніжна, лагідна, чудова.
Все у рідному краю
Має пісеньку свою!
Тільки добре придивись,
Мови рідної навчись.

— Раніше люди не вміли ані писати, ані читати. Але вони вміли складати казки і переказували їх одне одному. Хтось придумає казочку й розкаже товаришеві, а той щось додасть і розкаже іншому, а той перекрутить по-своєму і розповість ще комусь. Так з'явилися народні казки, бо складав їх народ. Ось так дійшла до нас мова, якою розмовляли наші пращури. А скажіть, ми можемо сьогодні обійтися без української мови? (Ні)

— Де ви чуєте мову? (Удома, по радіо, по телебаченню...)

— Українською мовою друкуються газети, книги, виходять різні документи.

Підсумок бесіди

Якою мовою говорять українці? (Українською)

Навіщо вивчати мову? (Щоб правильно, гарно висловлюватися)

Бесіда з патріотичного виховання

«Давні ремесла нашого роду»

Мета: розширювати і поповнювати знання дітей, пов'язані з народними ремеслами, побутом українців у минулі часи; формувати у дітей здатність до естетичного сприймання різних видів народних ремесел: гончарство, українська вишивка та ін.; виховувати повагу до народних майстрів.

Обладнання: картинки з зображенням народних ремесел.

Словник: ремесла, майстри, гончар, різьбяр, коваль, ткач, ткаля, вишивальниця, ліпить, вирізує, виковує, тче, плете, вишиває.

Хід бесіди

Вихователь. Діти, як можна назвати одним словом «Вишивання», «Лозоплетіння», «Гончарство», «Ткацтво»? (ремесла)

- Діти, до слова ремесла можна додати ще одне слово. Як ви вважаєте, яке? (народні)
- А хто ці люди, які виготовляють цікаві і красиві вироби і ними прославляють нашу країну? (майстри)
- Який майстер виготовляє посуд та інші вироби із глини? (гончар)
- Що потрібно гончару для роботи? (гончарний круг, піч)
- Що гончар робить? (ліпить)
- Який майстер прикрашає художнім вирізуванням вироби з деревини? (різьбяр)
- Що потрібно різьбяру для роботи? (різець)
- Що різьбяр робить? (вирізує)
- Який майстер обробляє метал, виготовляє металеві предмети? (коваль)
- Що потрібно ковалю для роботи? (молот, кліщі, ковадло, піч)
- Що коваль робить? (виковує)

- Який майстер або майстриня виготовляє тканину на ткацькому верстаті? (ткач або ткаля)
- Що потрібно ткалі для роботи? (ткацький верстат, веретено)
- Що ткаля робить? (тче)
- Який майстер виготовляє плетені вироби? (майстер з плетіння)
- Що потрібно майстру з плетіння для роботи? (верболіз)
- Що майстер з плетіння робить? (плете)
- Яка майстриня прикрашає одяг та предмети домашнього вжитку візерункам? (вишивальниця)
- Що потрібно вишивальниці для роботи? (голка, нитки)
- Що вишивальниця робить? (вишиває)
- Як ви вважаєте, яка найпопулярніша техніка вишивання в українській вишивці? (хрестиком)
- Діти, а яке ремесло найдавніше у світі? (Гончарство)

Підсумок бесіди

Вихователь. Ми зробили мандрівку в минуле нашої країни. Дуже багато ремесел було в давні часи в Україні. Деякі з них живуть і в наш час. Пам'ятайте, що будь-яку працю слід цінувати.

Бесіда з патріотичного виховання «Символи України»

Мета: поглибити знання вихованців про символи Української держави, виховувати повагу до державних та народних символів України.

Обладнання: ілюстрація на тему «Державні символи України», «Народні символи України».

Словник: Україна, державний символ, народний символ, Герб, Гімн, Прапор.

Хід бесіди

- Що означає слово символ? (Це предмет, який характеризує державу, відображає її побут, традиції, господарювання, історичне минуле, прагнення народу.)

- Які символи України ви знаєте?
- Які символи належать до державних?
- Що означають кольори на прапорі?
- Де ви бачили український прапор у вашому місті?
- Як називається герб України?
- Що він означає?
- Як називається урочиста пісня, що є символом державної єдності?
- Чи можете перелічити народні символи України?

Бесіда з патріотичного виховання «Державний символ України - Герб»

Мета: ознайомити дітей з гербом України, його символічним значенням; дати уявлення про герби інших країн, обласних міст України; вчити уважно розглядати зображення, описувати їх; розвивати інтерес та фантазію, розуміння символіки; виховувати повагу до символу; гордість за Батьківщину.

Обладнання: ілюстрація на тему «Державні символи України»; зображення гербів інших країн, гербів обласних міст, фотографії і предмети із зображенням тризуба (гроші).

Словник: Україна, Герб, Тризуб, символ, булава, воля, державний.

Хід бесіди

Ознайомлення з Гербом.

— Діти, подивіться на дошку, що тут зображено? Який знак?

— Це — Герб України.

У кожної країни є свій державний знак-символ. Його зображують на прапорах, документах, грошах. Він символізує все те, що народ цінить понад усе, чому віддає найбільшу перевагу в житті. Погляньте на дошку. Тут знаходяться герби різних держав. Це — герб Польщі: орел з однією головою. На гербі Франції зображена сокира, Канади — лев і кінь. А це — герб України: золотий тризуб на синьому щиті.

В Україні ще з давніх-давен існував такий знак – тризуб.

У багатьох переказах, історичних пам'ятках тризуб означає єдність трьох сил: мудрості, любові і сили. Вважають, що три стрижні тризуба – це батько, матір, дитя. Насправді, це головні цінності.

Ще за часів Київської Русі на стародавніх монетах був також зображений тризуб як символ влади. Тризуб колись був зброєю, якою наші пращури билися з ворогом. Тризуб схожий на птаха, який розкрив свої крила,

оберігаючи родину від кривдників. Тризуб схожий на сокола, який стрімголов летить униз.

Якщо пильно придивитися, то можна розгледіти всередині тризуба булаву — символ влади українських гетьманів.

Якщо тризуб покласти, то побачимо лук зі стрілою.

У тризубі можна прочитати слово воля: перший зуб — В, нижня частина булави — О, верхня частина булави — Л, третій зуб — Я.

Тризуб має славу тисячолітню історію, і ми з вами можемо цим пишатися!

Наш Герб – тризуб,

Це зброя, слава й сила;

Наш герб – тризуб.

Недоля нас косила,

Та ми зросли, ми є,

ми завжди будемо!

Добро і пісню

Несемо ми людям.

Н. Поклад.

Ознайомлення з гербами інших міст України

Вихователь пропонує дітям розглянути зображення гербів обласних міст України, порівняти їх, знайти подібність, припущення дітей, що вони можуть означати.

Підсумок бесіди

Вихователь. Що зображено на українському гербі? (Тризуб)

- Якщо на паспорті зображений тризуб, то власник паспорта є громадянином якої країни? (України)

- Де можна побачити український тризуб? (На грошах, гудзиках і шапках міліціонерів, на формах спортсменів.)

Бесіда з патріотичного виховання «Державний Гімн України»

Мета: вивчити напам'ять перший куплет і приспів Гімну України; ознайомити з правилами поведінки під час виконання Державного Гімну; прищеплювати почуття патріотизму.

Обладнання: ілюстрація на тему «Державні символи України», аудіозапис Державного Гімну України.

Словник: Україна, мелодія, гімн, державний символ.

Хід бесіди

Вихователь. У кожної держави є похвальна пісня, яка виконується в урочистих подіях. У ній висловлені найзаповітніші мрії народу, визначений шлях у майбутнє. Ця пісня називається гімном.

Гімн, як і прапор, і герб, є державним символом.

Слухання Державного Гімну (аудіозапис)

— Зараз ми прослухаємо Гімн України.

Коли звучить гімн, то його слід слухати стоячи, не можна говорити, ходити, а можна співати. А оскільки ви ще не знаєте слів, то послухайте уважно, стоячи з гордо піднятою головою, руку слід покласти на серце.

Звучить запис 1-го куплету і приспіву.

Інформація про авторів Гімну

— Слова Гімну написав український поет, збирач народних пісень, казок, повір'їв Павло Чубинський, а на музику поклав український композитор Михайло Вербицький. Ця пісня була заборонена понад 100 років, її не можна було співати. Але молодь відразу ж полюбила пісню, з вуст в уста переказувалися її слова, тому текст знали в усіх куточках України.

Бесіда за змістом тексту

— Про що йдеться в українському Гімні?

Ще не вмерли України ні слава, ні воля.

Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.

Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці,

Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Душу й тіло ми положим за нашу свободу

І покажем, що ми, браття, козацького роду.

— Україна має свою славу героїчну історію, кращі часи для молоді — ще попереду. У різні часи на Україну нападали загарбники, вони розорювали міста, забирали людей у полон.

Поет переконаний, що вороги України більше ніколи не повернуться на нашу землю, так, як роса висихає від сонячних променів, так і вороги зникнуть, а українці господарюватимуть на своїй землі. Щоб наша держава була вільною, українці готові загинути.

Вони пам'ятають про перемоги славних запорозьких козаків, які воювали за неньку-Україну.

Бесіда про застосування Державного Гімну

Вихователь. Де і коли можна почути Гімн? (По телевізору, коли нагороджують українських спортсменів...)

— Верховна Рада розпочинає і завершує сесії Державним Гімном.

Гімн звучить щоденно о 6 годині ранку і опівночі по українському радіо.

З Гімну починаються військові паради, урочисті засідання, святкові лінійки у школах. Гімн звучить у Новорічну ніч, коли починається відлік нового року.

Підсумок бесіди

Вихователь. Що таке Гімн країни? (Похвальна пісня, державний символ)

Як необхідно поводитися під час виконання Гімну? (Не говорити, стояти спокійно, руку покласти на серце.)

Бесіда з патріотичного виховання «Синьо-жовтий прапор України»

Мета: познайомити дітей із зображенням прапора України, його символічним значенням, основними кольорами, правилами «читання» кольорів прапора; прищеплювати почуття патріотизму.

Обладнання: ілюстрація на тему «Державні символи України», прапор України.

Словник: Україна, полотнище, прапор, прапороносець, сигналізація, святиня, державний символ.

Хід бесіди

Вихователь. Погляньте, що це? Так, це прапор нашої України.

Розповідь про значення прапору в минулому.

Давно, ще в древніх народів прапор існував як засіб сигналізації, бо сигнальник, що стояв на варті, пильно стежив, чи не загрожує місту навала ворогів. У випадку, коли він помічав, що здалеку рухається «непрощений гість», розмахував прапором. Цей сигнал помічали в місті, і городяни встигали підготуватися до зустрічі з ворогом. Але згодом прапор стали використовувати як символ війська. Коли вояки збиралися на війну, то попереду завжди виступав прапороносець. Іще здалеку можна було впізнати за кольором прапора, чиє це було військо. Без прапора військо не вирушало в похід і не вступало в бій. Традиція мати свій прапор була у кожної держави.

Сучасне значення прапору, його кольорів.

Сьогодні жодне державне свято, жодна міждержавна зустріч або подія не відбуваються без наявності прапорів держав-учасниць.

Зустрічаються президенти країн – в палацах, де проводяться зустрічі, обов'язково є прапори їхніх держав. На спортивних змаганнях, олімпіадах теж присутні прапори. А коли на п'єдестал переможця

піднімається представник нашої країни, то серце наповнюється гордістю за наших людей, за Україну, за прапор, який піднімається першим.

Державний прапор України складається з двох однакових горизонтальних смуг синього і жовтого кольорів.

Чому саме з таких кольорів? Бо жовтий – то колір пшеничного поля, колір хліба, зерна, що дарує життя всьому живому на землі. А ще це колір сонця, без ласкавих променів якого не дозрів би хліб – символ достатку. Синій колір – то колір чистого мирного неба і води.

Говорячи образно, наш прапор – це пшеничне поле під синім небом. І називають його синьо-жовтим прапором, бо кольори на всіх прапорах прийнято читати згори вниз.

Синьо-жовтий прапор маєм:

Синє – небо, жовте – жито;

Прапор свій оберігаєм,

Він святиня, знають діти.

Прапор свій здіймаєм гордо,

Ми з ним дужі і єдині,

Ми навіки є – народом,

Українським, в Україні.

Н. Поклад

Підсумок бесіди

В и х о в а т е л ь. Як використовували прапори в якості сигналізації?

- Що означають кольори прапора України?

- У яких випадках використовуються прапори сьогодні?

Бесіда з патріотичного виховання «Подорож мапою України»

Мета: ознайомити з поняттям мапа; розширювати знання про Україну; збагачувати словниковий запас; виховувати гордість за Батьківщину.

Обладнання: ілюстрація на тему «Мапа України»; фотографії тварин та краєвидів України.

Словник: Україна, мапа, карта, міста, села, річки, моря, захід, схід, північ, південь.

Хід бесіди

Ознайомлення з мапою.

Вихователь. Діти, подивіться на дошку, що тут зображено? (Малюнок, цяточки, сині лінії, зелений, коричневий, синій колір)

— Уявіть, що ви — птахи, які злетіли високо-високо над землею. Якщо ви подивилися б униз, то побачили б нашу Україну саме такою. Цей малюнок називається мапою, або картою.

— На карті позначають різними знаками і міста, і ріки, і гори,...

Маленькі кружечки і цяточки означають міста і села; сині лінії та смужки — річки; великі сині й блакитні плями — моря; зелені плями — ліси; коричневі — гори.

Вихователь рухає по карті шаблоном «сонечко».

— Той бік, де сходить сонце,— називається схід, де воно зупиняється опівдні — південь, де заходить — захід, а там, де ночує — північ. А де живемо ми?

Для того щоб пройти пішки із заходу на схід України, потрібно 90 днів, тобто цілих три місяці — весна чи зима, осінь або літо.

Ця темна смужка — кордон України, за кордоном знаходяться інші країни — наші сусіди: Польща, Угорщина, Словаччина, Румунія, Молдова, Росія, Білорусь.

Розповідь вихователя про утворення країн

— А знаєте, як утворилися різні країни?

У давні-давні часи люди жили невеликими родинами, але постійно утворювалися нові родини, які роз'їжджалися в інші поселення. Згодом родини почали об'єднуватися у великі групи. Так з'явилися краї, де люди спілкувалися однією мовою, шили схожий одяг, їли одні страви, і оселялися навколо головного міста. Таких країв поступово ставало все більше і більше, і кожен із них став окремою державою.

Вихователь читає вірш Ірини Савицької:

Україна, любі діти, —	І міста розлогі, чисті,
Наш чудовий край.	Знай, дитя, це знай!
Там ліси і полонини,	Україна наша рідна —
І луги, і гай.	Це чудовий край!
І річок прудких багато,	Україно, Україно,
І рибок в них тьма!	Мій рідненький краю!
Все те, все, кохані діти,	Цілим серденьком дитини
Вітчизна свята.	Я тебе кохаю.
Україна — це біленькі	І щоднини шлю молитву
У садках хатки,	Всевишньому Богу,
Ниви, збіжжя засіяні,	Щоб послав нам в Україну
Запашні квітки.	Щасливу дорогу.

Підсумок бесіди

Вихователь. Що нам допомагало подорожувати нашою державою?

(Мапа України)

- Як називають людей, які живуть в Україні? (Українці)

- А тепер усі разом голосно скажіть, як називається наша країна.

(Україна)

Бесіда з патріотичного виховання «Київ – наша столиця»

Мета: поповнити знання дітей про столицю України; пробуджувати інтерес до історії нашої країни.

Обладнання: ілюстрація на тему «Мапа України»; фотографії з краєвидами та історичними пам'ятками архітектури нашої столиці.

Словник: Україна, столиця, Київ, вулиця.

Хід бесіди

Київ на мапі України

Вихователь демонструє мапу України.

— Діти, що це за малюнок? (Мапа України)

— Ми знаходимося ось тут! (Показує місце на мапі.)

— А ось червона точка. Так позначене найбільше місто України, найголовніше місто України і найдавніше місто України, столиця нашої держави — Київ.

Легенда про заснування Києва

Жили-були на річці Росі троє братів: Кий, Щек, Хорив і їхня сестра Либідь. (Демонстрація фотографії, де зображений пам'ятний знак на честь трьох братів і сестри.) Пливли вони Дніпром, оглядали околиці наддніпрянські й побачили три пагорби. На перший пагорб піднявся Кий і побачив дивовижну країну, помережану річками, заводями, вкриту могутніми дубами і стрункими соснами, що здіймалися вгору до неба; а скільки зубрів, лосів, оленів, зайців, лисиць, косуль... Таку країну можна побачити лише уві сні. І вирішив Кий оселитися тут із братами і сестрою. Світом поширилася чутка про те, що на Дніпрі з'явилося нове місто, назване ім'ям Кия, де живуть чудові майстри.

Пояснення слова столиця

Вихователь. У кожної країни є столиця — головне місто. У давні часи у головному місті знаходився князь, якому належала країна. Свої накази

він віддавав, сидячи на кріслі, що розміщувалося на підвищенні та було застелене килимами. Це місце ще називали стіл. Отже, столиця — місто, де жив князь і керував державою.

Бесіда про сучасну столицю України (за ілюстрованим матеріалом)
Вихователь. У кожного міста була центральна брама. У Києва це — Золоті ворота. (Фотографія) Уночі ворота зачинялися. Київ має свій герб і прапор. Захисником Києва вважають Архангела Михаїла.

У столиці працює Президент України. Назвіть президента України. (Демонстрація портрета.)

— А це — Верховна Рада, де приймаються важливі рішення і закони.

Прикрасою Києва є його собори, церкви, монастирі: Києво-Печерська лавра, Софійський собор, Михайлівський монастир, Володимирський собор. На дніпровській кручі стоїть пам'ятник князеві Володимирі, який приніс на Русь віру в Ісуса Христа, карбував монети, на яких був зображений тризуб. Що ви знаєте про тризуб? (Це герб України)

— З Володимирської гірки можна побачити гарний краєвид на Дніпро. Погляньте на фотографії. Що це за споруди? (Мости)

— Лівий і правий береги Дніпра у Києві з'єднують шість мостів. По них рухаються автомобілі, потяги і вагони метро. Це підземний вид транспорту. Для того щоб дістатись якогось місця, потрібно опуститися на ескалаторі (сходах, що рухаються) в тунель, і ви швидко опинитесь у потрібному місці. У Київських навчальних закладах навчається багато студентів із різних куточків світу Головна вулиця нашої столиці — Хрещатик. Тут знаходиться Майдан Незалежності, Європейська площа.

Підсумок бесіди

Вихователь. Як називається столиця України? (Київ)

- На якій річці розташований Київ? (На Дніпрі)

- Як звали князя, який заснував місто? (Кий)

Бесіда з патріотичного виховання «Українська вишиванка»

Мета: розширити й закріпити уявлення дітей про українську вишиванку як елемент національного вбрання (вигляд, символіка орнаментів, спосіб виготовлення тощо); дати поняття про вишиванку як народний оберіг; розвивати цікавість до звичаїв свого народу; прищеплювати прагнення шанувати українські традиції, виховувати естетичний смак.

Обладнання: ілюстрація на тему «Народні символи України», «Український національний одяг»; українська сорочка-вишиванка; малюнки із зображенням дівчинки та хлопчика в українських костюмах.

Словник: вишиванка, сорочка, візерунок, орнамент, оберіг, традиція, звичай, квіти, малюнок, кольори, вишивати, надягати.

Хід бесіди

Вихователь. Малята, чи всі ви любите наш рідний край?

(Стверджувальна відповідь.) Хто пам'ятає, як називається наша Батьківщина? (Україна.) Правильно, молодці. А любити свій край — це означає знати наші українські традиції, звичаї, обереги. Про один із таких оберегів у нас сьогодні й піде мова. А допомагатимуть нам веселі друзі — дівчинка Оленка та хлопчик Іванко.

Педагог показує малюкам зображення дітей в українському вбранні.

Вихователь. Погляньте, малята, як Оленка та Іванко гарно вбрані! На дітках наші, українські костюми. Вони різняться, але спільним для них є один предмет одягу — це вишита сорочка або, як кажуть, сорочка-вишиванка. Хто покаже вишиванку на Оленці?

На Іванкові? (Бажаючі діти виконують завдання.) Чи однакового кольору ці вишиванки? (Відповідь дітей.) Обидві вишиванки білі.

Обидві прикрашені вишитим візерунком. Та на вишиванці дівчинки і вишиванці хлопчика візерунки відрізняються. У дівчинки на ньому — рослини, квіти й листочки. А вишиванка хлопчика прикрашена орнаментом із геометричних фігур. Поясніть, чим відрізняються дівоча та

хлопчача вишиванки? (Малята виконують завдання за допомогою дорослого. Потім педагог дістає і кладе перед малюками виріб — вишивану сорочку, веде розмову далі.)

А ось такий вигляд має справжня українська вишиванка. Подивіться, яка вона. Чи подобається вона вам? Якими кольорами виконана вишивка на цій українській сорочці? Які зображення є на ній? (Діти розповідають про свої враження.) Вишивкою традиційно оздоблювали рукави сорочки й комірець. Могла вона бути й на грудях. Розкажіть: а на цій вишиванці що вишите? (Малята виконують завдання.) Вишивання — давній вид української народної творчості. Раніше в Україні кожна дівчинка змалку навчалася майстерно вишивати. Згодом дівчата вже вишивали такі сорочки для своїх наречених, а матері — для дітей. Робили це з душею, творчо, вкладаючи у свою працю найпалкіші й найщиріші почуття — любов, ніжність, турботу, побажання кращої долі. І недаремно, адже вишиванка — не просто одяг, її вважають нашим оберегом, тобто річчю, яка захищає людину від будь-якого лиха.

Дидактична гра-вікторина «Що ти знаєш про вишиванку?»

Дітям пропонується зробити вибір відповіді з двох названих у тексті.

Вишиванка — це українська спідниця чи сорочка?

Для вишиванки беруть біле чи зелене полотно?

Вишиванку оздоблює вишивальниця чи швачка?

Дівоча й хлопчача вишиванки однакові чи дещо відрізняються?

Вишиванки оздоблюють візерунками чи малюнками?

Вишивкою прикрашають рукави та комірець чи поділ і спинку?

Вишиванка — це модний одяг чи давній оберіг?

Підсумок бесіди

Вихователь. Вишивати й носити сорочки-вишиванки — це один із давніх звичаїв нашого народу. А наші українські звичаї треба знати, щоб берегти їх та пишатися ними.

Бесіда з патріотичного виховання «Краса української хати»

Мета: дати дітям уявлення про національне українське житло, познайомити з особливостями вигляду, інтер'єру хати, подвір'я, надвірних споруд тощо; розвивати увагу; виховувати у малят зацікавлене, допитливе ставлення до сільського побуту, традиційних українських ремесел, предметів вжитку.

Обладнання: ілюстрація на тему «Українська хата»; ілюстрації, що зображують українську сільську хату та її інтер'єр, вироби народних майстрів (розписний глечик, вишивана серветка, дерев'яна іграшка); картки з зображенням виробів різних ремесел; інші матеріали — лялька-україночка.

Словник: українська хата, піч, подвір'я, тин, хлів, квітник, садок, криниця, ремесло, вироби.

Хід бесіди

Звучить фрагмент пісні «Мамина хата». Педагог звертається до малюків. Вихователь. Нашу зустріч, діти, сьогодні розпочала пісня про сільську хату. У давнину українці жили саме в таких хатах.

І там було все дещо інакше, ніж тепер. Чи хотілося б вам помандрувати в ті далекі часи й познайомитися з побутом та звичаями наших пращурів? (Стверджувальна відповідь.) То маємо нагоду.

Адже сьогодні до нас у гості, до своєї щедрої хатини запрошує привітна дівчинка Настуся. (Педагог показує ляльку.) Куди нас запрошує Настуся? (До української сільської хати.)

Вмикається аудіозапис голосів свійських та домашніх тварин та інших звуків, що можна почути біля сільської садиби. Дорослий розташовує перед дітьми малюнки, що зображують подвір'я та інтер'єр традиційної української хати.

Вихователь. Ось ми, дітки і потрапили в старовинне українське село й до Настусиної хатини підійшли. Її хата — невеличка, гарненька. Стіни такої

хати чисто вибілені — білі-білі. Під стріхою розмальовані візерунком. А дах хати вкритий соломою. Розкажіть, яка на вигляд традиційна українська хата. (Діти виконують завдання.)

Поруч із хатою — подвір'я, обгороджене тином — плетеним парканчиком із гілок, лози. Біля хати є квітник, де посаджені чорнобривці, мальви, кручені паничі тощо. А в дворі — ще споруди є: хлівець для худоби, курник, клуня, де зберігаються різні продуктові запаси.

У давнину на подвір'ї поблизу хати споруджували дерев'яну криницю у вигляді журавля. Криниця була потрібна селянам, щоб із неї брати воду — чисту і дуже смачну. Яким було подвір'я української хати? Що можна було побачити у дворі та біля нього? (Відповіді дітей.)

А тепер зайдемо до хати. Як у ній цікаво! Більшу частину кімнати займає українська піч — також чисто вибілена, ще й розписними візерунками прикрашена. Вона обігрівала хату, дарувала їй затишок, а ще — годувала. Наші прабабусі в такій печі щодня випікали хліб, варили та смажили різні страви. Ставили їх у піч у горщиках за допомогою спеціального приладдя — металевого рогача з довгою ручкою. А коли страву спечеться чи звариться — так само і виймали її з печі. Покажіть на малюнку піч. Яка на вигляд українська піч? Для чого вона слугувала? (Педагог допомагає малюкам дати відповіді і пояснення.)

Уся хата була прикрашена вишиваними виробами: на столі — скатертина, на подушках — наволочки, на полицках та скрині — серветки. Ну, і звісно, на покуті біля ікон та коло печі висіли вишивані рушники. Які вишивані вироби прикрашали українську хатину? (Відповіді дітей.) Посуд у хаті був переважно глиняний — глечики, горщики, миски.

І зберігався він не в шафах, а на спеціальних полицках — на миснику.

Ось такою затишною була українська хатка. І багата вона була не коштовними речами, а працею своїх господарів, їхньою гостинністю, добротою, щирістю.

Дидактична гра «Чим хата багата?»

Малята пояснюють призначення сільської хати, предметів інтер'єру та надвірних споруд, даючи відповіді на запитання вихователя.

- Для чого стіни хат білили? (Щоб вони були світлими, чистенькими.)
- Для чого коло хат споруджували тин? (Щоб обгородити подвір'я.)
- Для чого на подвір'ї ставили хлів? (Щоб у ньому тримати худобу, свійських тварин.)
- Для чого викопували криницю? (Щоб звідти брати воду.)
- Для чого в хаті була піч? (У печі готували їжу, а теплом обігрівали хату.)
- Для чого розписували посуд, а рушники прикрашали вишивкою? (За українською традицією і щоб було красиво.)

Педагог за необхідності може допомагати дітям, доповнювати або коригувати їх відповіді тощо.

Підсумок бесіди

Вихователь. А тепер, дітвора, настала нам пора повертатися в наш час, у наше місто, в наш дитсадок. І гостинна Настуся нас проводить та щасливої путі нам усім бажає. Як ви думаєте, чи повинні ми подякувати дівчинці? За що ми їй подякуємо — що ви сьогодні дізналися? З чим познайомилися? (Малята дають пояснення і промовляють слова подяки, а педагог хвалить малюків за кмітливість і нагадує дітям, що традиції та минуле свого українського народу треба знати і поважати їх.)

Бесіда з патріотичного виховання «Диво вишиваного рушника»

Мета: познайомити дітей з українським вишиваним рушником; формувати уявлення про техніку виготовлення, орнаменти, використання рушника як оберегу в народних звичаях; розвивати різні види уваги; виховувати у дітей цікавість до традицій, символів свого краю, шанобливе ставлення до них.

Обладнання: український вишиваний рушник; малюнки (світлини), що зображують рушники для хлопчика і для дівчинки.

Словник: український рушник, орнамент, вишивальниця, візерунки, звичаї, традиції, оберіг, красивий, символи.

Хід бесіди

Вихователь. Малята, наш край — це працьовиті люди і гарні українські звичаї та символи. Сьогодні ми познайомимося з одним із наших народних символів. Але щоб почати це знайомство, малятка, вам треба буде відгадати загадку.

Чисте личко ним втирають
Для здоров'я та краси,
Ним портрети прикрашають,
Вішають на образи,
Для гостей кладуть на нього
Хліб святковий — коровай,
Стелять молодим під ноги —
Є такий у нас звичай.
Він, як добрий чарівник —
Український наш ... (рушник).

На останній рядок тексту дорослий дістає і показує малюкам рушник, діти називають слово-відгадку.

Вихователь. Український рушник, як і сорочка-вишиванка, — один із давніх символів, оберегів нашого народу.

Рушники вишивали українські майстрині дуже дбайливо та старанно, з великою любов'ю.

Вишивальниця брала шматок полотна, голку та кольорові нитки — і ставалося диво: на білому полотні з'являлися неповторні візерунки: різні квіти, птахи, калинові грона ... Хто та як вишивав українські рушники? Якими візерунками їх прикрашали? (Діти дають відповіді, спираючись на пояснення вихователя та розглядаючи зразок рушника.)

Рушник — це не просто красива й потрібна в побуті річ. У нашому народі рушник, як і сорочку-вишиванку, вважають оберегом. Тому раніше, коли народжувалася дитина, на її колісочку обов'язково вішали рушник, щоб він захистив малюка від лиха, щоб дитина росла здоровою. Ікони в українських хатах також прикрашали вишиваними рушниками. Рушники завжди дарували на весілля молодят — на щастя, на долю. А коли зустрічали дорогих гостей, коровай для них подавали також неодмінно на вишитому рушникові — це була ознака гостинності. Багато із цих традицій, діти, збереглося й до наших днів. Розкажіть про них, малята. (Діти виконують завдання.)

В українського рушника є багато видів. Наприклад, для хлопчиків вишивають так званий рушничок-грайлик. Як називається рушничок для хлопчиків? (Діти повторюють назву рушника.)

Рушнички-грайлики прикрашали особливі, символічні візерунки — посередині чорнобривці, збоку — волошки та синій барвінок, а між ними — листочки дуба, любистку й вусики хмелю, схожі на виноградні. Вважалося, що такий рушник допоможе хлопчику рости міцним, як дуб, а ще сильним та мужнім. Які візерунки вишивали на рушнику-грайлику? (Відповіді дітей.)

А рушник для дівчаток називали росяничкою. Для кого вишивали рушник-росяничку? (Для дівчаток.) Рушники-росянички прикрашали інакше: вишивали на них цвіт яблуні та вишні, нижче — ромашки й незабудки, а між ними — дрібненькі листочки барвінку і вишеньки або

ягідки калини. Ці зображення — символи дівочої ніжності, краси та вроди. Що вишивали на рушниках-росяничках?

Як ви думаєте, чого бажали дівчаткам, даруючи їм рушничок-росяничку?
(Педагог допомагає малюкам дійти потрібних висновків.)

Дидактична гра «Який ти, рушничок?»

Малята залишаються стояти в колі, а дорослий дає одному з дітей рушник. Діти передають рушник по колу, називаючи його ознаки.

Цей рушничок ... (Який?) (Український, вишиваний, гарний, дивовижний, чудовий, чарівний, красивий, барвистий, яскравий, квітчастий, кольоровий, традиційний, символічний.)

Підсумок бесіди

Вихователь. Із яким українським оберегом ми знайомилися сьогодні?

Як ви вважаєте, чи гарний подарунок — вишиваний рушник?

Поясніть свою думку. (Діти виконують завершальне завдання за допомогою дорослого.)

Бесіда з патріотичного виховання «Як народжується хліб?»

Мета: збагачувати знання малят про хліб та його виробництво; дати відомості про процес вирощування та випікання хліба, народні звичаї, пов'язані з хлібом; розвивати пізнавальний інтерес, удосконалювати увагу; прищеплювати дітям шанобливе, бережливе ставлення до хліба, до людської праці, пов'язаної з ним.

Обладнання: ілюстрація на тему «Хліб – наше багатство», «Як народжується хліб»; хлібина на рушнику; сюжетні ілюстрації (світлини) процесів вирощування й виробництва хліба.

Словник: поле, борошно, тісто, пекарня, хліб, смачний, духмяний, вирощувати, молоти, вимішувати, випікати, шанувати, поважати.

Хід бесіди

Дорослий просить малюків поглянути, що він їм покаже, і дістає та кладе на стіл перед вихованцями хліб на рушнику.

Вихователь. Що це, малята? (Хліб.) Правильно. Сьогоднішню розмову я почну веселим віршиком, що пов'язаний із хлібом:

Запитав у Зіни Гліб:

— А звідкіль береться хліб?

Розвела руками Зіна:

— Звідкіля ж? Із магазину!

А ви, діти, згодні з думкою дівчинки Зіни? (Відповіді дітей.)

Це і так, і ні, адже перш ніж потрапити на полиці наших магазинів і взагалі на наш стіл, — хліб проходить довгий-довгий і непростий шлях. Сьогодні ми простежимо за цим шляхом: ви дізнаєтеся, як дивовижним чином крихітна пшенична зернинка перетворюється на ароматну хлібину і чиї працьовиті руки беруть участь у цьому чародійстві. Хотілося б узнати вам про це? (Так!)

У процесі бесіди дорослий звертає увагу дітей на ілюстрації (світлини) відповідного змісту.

Вихователь. Навесні або ще з осені засівають хлібороби поля зерном — житом або пшеницею. Із приходом тепла зернятка проростають, потім викидають зелені колосочки, які згодом наливаються, набираючись сил від сонечка та дощику і перетворюються на стиглі — золотаво-жовті. Тоді в полях настає час жнив — на ниви виходять комбайни; вони одразу скошують колоски і обмолочують зерно.

Розкажіть, як росте хліб у полі. Коли та як збирають хлібне зерно? (Відповіді дітей.)

І ось урожай вже зібраний. Та саме зерно — ще не хліб. Спочатку його треба подрібнити, перемолоти на борошно. Раніше це робили на млинах, а тепер — на потужних борошномельних заводах.

Потрапивши на завод, золоте зерно стає білим-білим та розсипчастим борошном. Хто зрозумів, де та як із зерна роблять борошно?

Який вигляд має борошно? (Малята дають пояснення за допомогою педагога.)

Якщо ми маємо борошно, можна й хліб пекти. Та спершу слід тісто замісити. У домашніх умовах для цього спочатку до борошна додають воду та дріжджі, трохи солі та цукру, вчиняють тісто і дають йому постояти. Тісто починає бродити, підходить, збільшується в об'ємі. Саме тоді час його місити. Вимішують тісто ретельно й старанно, формують хлібину, круглу, як сонце. А потім саджають у піч і випікають. Як із борошна роблять хліб? (Відповіді дітей.)

Раніше, в давні часи, кожна українська господиня пекла хліб удома, в своїй печі. Справа створення хліба вважалася святою — у цей час ніхто з родини господині не заважав, а діти припиняли свої ігри й пустощі. Усі чекали з нетерпінням, доки хліб спечеться і наповнить хату своїм незрівнянним ароматом. Розкажіть, яких звичаїв дотримувалися в українських родинах, коли пекли хліб. (Малята виконують завдання.)

У наш час хліб печуть на підприємствах — у великих пекарнях.

Займаються цією доброю справою пекарі, а допомагають їм машини, що самі і місять тісто, й печуть. А із пекарень та хлібозаводів духмяний хліб вирушає до магазинів, де ми його і купуємо щодня, адже хліб щоденно потрібен нам до столу. Хто та як випікає хліб у наш час? Звідки привозять хліб до магазинів? (Відповіді, пояснення.)

Логічна гра «Гарно чи погано?»

Педагог пропонує малюкам послухати вислови про різні вчинки їх однолітків, пов'язані з різним ставленням цих дітей до хліба, та висловити свою думку з приводу заданих вчинків — гарно це чи погано.

Тарасик під час обіду завжди доїдає хліб.

- Галя іноді грається, бавиться хлібом — ліпить із нього кульки.
- Василько, посварившись із другом, кинув у нього шматком хліба.
- Сашко обережно зібрав зі столу крихти хліба, щоб погодувати ними пташок.
- Шурко випадково впустив скибку хліба і одразу викинув її у смітник.
- Тома завжди з цікавістю спостерігає, як її бабуся місить тісто і випікає хліб.
- Рая, перш ніж братися за хліб, завжди миє руки з милом.

Підсумок бесіди

Вихователь. Молодці, малята! Я сподіваюся, що ви завжди будете пам'ятати мудре українське прислів'я: «Хліб — пан на столі», будете берегти хліб і шанувати його, як святиню. Адже в кожному смачному хлібині вкладено дуже багато людської праці, тож духмяний хліб цілком заслужив на нашу з вами пошану. Чому треба ставитися до хліба дбайливо? (Педагог допомагає малюкам зробити правильні висновки.)

Бесіда з патріотичного виховання «Дітям про творчість Тараса Шевченка»

Мета: формувати уявлення малюків про Т. Шевченка та його творчість; залучати дітей до слухання й розучування шевченківських віршів, вшановування пам'яті поета; розвивати цікавість до видатних людей рідного краю; виховувати уважність, формувати задатки патріотичних почуттів.

Обладнання: портрет Т. Шевченка, обрамлений вишиваним рушником.

Словник: Тарас Шевченко, український поет, вірші, творчість, видатний, відомий, вивчати, знати, шанувати, пам'ятати, пишатися.

Хід бесіди

Дорослий вмикає аудіозапис пісні «Тече вода з-під явора» (муз. А. Філіпенко, вірші Т. Шевченка) і звертає увагу групи на портрет Т. Шевченка.

Вихователь. Малята, зовсім недавно розпочалася весна. А на початку весни ми за традицією вшановуємо нашого великого поета — Тараса Шевченка, адже відзначаємо річницю з дня його народження. Ви здогадуєтеся, чий портрет сьогодні прикрашає нашу кімнату? На чії слова звучить мелодійна пісня? Чому? (Відповіді, пояснення дітей.)

Тарас Шевченко — великий син нашої Батьківщини — України. Шевченка та його творчість люблять і знають не тільки в Україні, а й по всьому світі. Народився поет такого ж березневого дня, в бідній селянській хатині. Дитинство Тараса було тяжким: він рано залишився без батьків і ріс сиротою, без маминої ласки й батькової турботи. Змалку хлопчикові доводилося жити в неволі і працювати на багатих панів. Юний Тарас мав мрію — стати художником. Він хотів намалювати своє мальовниче село, білі хати, верби над ставком і червону калину. Якими були дитячі роки Шевченка? Розкажіть, про що мріяв малий Тарас. (Діти виконують завдання.)

Пізніше Шевченку зустрілися добрі люди, які допомогли йому: викупили з панської неволі, надали можливість вивчитися і здійснити свою мрію. І Шевченко, маючи світлу душу, наповнену любов'ю до рідного краю, до свого народу, не тільки зобразив його на своїх картинах, але й оспівав у віршах — милозвучних, прекрасних. Як склалося життя Тараса? Ким він став? (Відповіді малят.)

Шевченко як поет прославив нашу Україну, і про неї дізналися люди в інших куточках світу. А ми, українці, і досі зачитуємося шевченківськими віршами. Коли ми читаємо вірші Шевченка, уявляємо красу рідної природи, щирість, мужність і доброту нашого народу.

Люди вшановують талант поета. Майже в кожному місті нашого рідного краю є названа на честь Шевченка вулиця, навчальні заклади. Ім'ям Шевченка називають парки, театри. І в багатьох великих міста та малих містечках України споруджені Шевченку пам'ятники.

Дивиться він на нас, своїх нащадків, викарбуваний із каменю та металу, і дивується: якою гарною стала вільна, незалежна Україна!

(Педагог демонструє дітям світлину з куточками їх рідного міста, пов'язаними з іменем Т. Шевченка, дає відповідні пояснення.)

Гра-діалог «Що знаємо про Шевченка?»

Яка людина зображена на портреті? Хто це?

Де і коли народився Шевченко? Чим відомий Тарас Шевченко? Що він зробив?

Що в нашому місті назване іменем цього поета?

Чи є в нашому місті пам'ятник Шевченку?

Підсумок бесіди

Вихователь. Кого ми сьогодні згадали, як його вшанували? (Відповіді, пояснення.)

Бесіда з патріотичного виховання «Весняне свято Великоднє»

Мета: ознайомити малюків з українськими традиціями святкування Великодня, дати відомості про зміст свята; розвивати різні види уваги, удосконалювати здатність мислити; прищеплювати цікавість і шанобливе ставлення до українських звичаїв, виховувати у дітей естетичний смак.

Обладнання: ілюстрація на тему «Великдень»; ілюстрації на великодню тематику; паску та декоративні писанки.

Словник: *Великдень, народне свято, відзначати, паска, крашанки, писанки, символи, святити.*

Хід бесіди

Педагог показує дітям паску та декоративні писанки.

Вихователь. Малята, наша Україна багата не тільки хлібом, а й народними звичаями, святами. І те, що зараз перед вами ця гарна паска та барвисті яєчка-писанки, говорить про те, що дуже скоро до нас прийде одне з найкращих українських свят — Великдень.

Яке свято у нас незабаром? (Відповідь дітей.)

Вихователь. Великдень — це дійсно великий день, тому що на це свято ми відзначаємо радісну подію — воскресіння Ісуса Христа. Свято Великодня завжди буває навесні і неодмінно в неділю. Що ми святкуємо на Великдень? Коли буває це свято? (Відповіді дітей.)

Усі чекають цього весняного свята з нетерпінням та готуються до нього заздалегідь. Напередодні свята, за давнім звичаєм, випікають паски, а також фарбують яйця — крашанки або розписують їх (пишуть писанки). Господині роблять це з передчуттям урочистої радості в очікуванні Великодня. А ще перед Великоднем традиційно готують м'ясні страви — коптять ковбаси, смажать м'ясо. Розкажіть, як у нас в народі готуються до свята Великдень. (Діти виконують завдання.)

Увечері в суботу, перед Великоднем, господиня кладе паску, крашанки або писанки до кошика, накриває святковим рушником і несе до церкви

посвятити — ще звечора, чи вдосвіта, коли в храмі розпочинається обряд освячення пасок. Дуже красиве видовище, коли з винесеними хорогвами, хрестом, іконою Христа священник робить обхід довкола церкви. У цей час співає хор: «Христос Воскрес!», дзвонять дзвони. А потім із освяченими пасками люди поспішають додому. Сідають за святковий стіл і розговляються.

Першою їдять свячену писанку або крашанку, потім паску, а далі — решту страв. І це не просто святковий сніданок, а урочиста трапеза.

Куди та для чого люди несуть паски і великодні яйця?

Який обряд відбувається в храмах на Великдень?

Що роблять українці, повернувшись із церкви? (Відповіді, пояснення.)

Як і Різдво, Великдень — родинне свято, на нього має зібратися вся родина.

А ще на Великодні свята за звичаєм проводять народні гуляння та ходять у гості. За повір'ями, три дні великодніх свят радіє все й усюди: і на землі, і на небесах. Кажуть, що в ці святкові дні Господь відкриває небо, щоб почути і виконати одне заповітне бажання кожної людини, в якій чисте серце. Тому вважають, що до Великодня слід помиритися навіть із затятим ворогом, кожному прогнати з серця злість та недобрі помисли.

Розкажіть, із якими почуттями треба стрічати Великдень. Чому? (Педагог допомагає малюкам дійти правильних висновків.)

Підсумок бесіди

Вихователь. Розкажіть, малята, про яке свято в нас ішла сьогодні розмова?

Що з розмови запам'яталося й сподобалося вам найбільше?

Як би ви завершили таку думку: «Великдень — це...»? (Заслуховують варіанти відповідей всіх бажаних малят.)

Бесіда з патріотичного виховання «Гарна наша Україна»

Мета: закріпити, узагальнити й розширити знання дітей про рідний край — Україну (символіку, вдачу, традиції українського народу тощо); розвивати пізнавальну активність, мислення, увагу; виховувати прихильне ставлення до своєї Батьківщини, українських звичаїв, оберегів, символів тощо; формувати задатки патріотичних почуттів.

Обладнання: ілюстрації на тему «Мапа України», «Державні символи України», «Народні символи України».

Словник: Україна, рідний край, Батьківщина, символи, герб-тризуб, прапор, вінок, рушник, вишиванка, традиції, звичаї, обереги, любити, поважати, знати, пишатися.

Хід бесіди

Вихователь. Малята, уявіть, що ви опинилися в чужому краї.

Вас запитують: хто ви такі, звідки будете? Що ви скажете у відповідь, які ви дітки? (Педагог підводить малюків до думки: діти мають сказати, що вони українського роду, українці.) Так, малята!

Мабуть, ви же чимало знаєте про свій рідний край, адже ми неодноразово знайомилися з нашими символами, звичаями, традиціями. А сьогодні ми пригадаємо все, що знаємо про рідну Україну.

Вихователь розташовує перед дітьми символічну карту України. По ходу бесіди дорослий також використовує різні згадані речі або їх зображення.

Вихователь. Велика та багата наша Україна. У ній є високі гори й сині моря, безкраї степи та кучеряві гаї, золоті хлібні поля та стрімкі ріки. А ще багато чудових міст і сіл, в яких живуть чудові люди. Розкажіть, що є в нашій Україні. (Малята виконують завдання.)

Наш рідний край справді зігрітий промінням сонечка та теплом українських сердець. Адже наші люди щирі й гостинні. Матері ніжні й ласкаві. Татусі умілі й майстровиті. Бабусі і дідусі мудрі і добрі. І всі люди

працьовиті, бо дбають про свій рідний край і люблять його. Розкажіть, які наші люди, яку вдачу має український народ. (Відповіді дітей.)

Поважають в Україні народні звичаї та свята. Свято Миколая, Різдво Христове та Великдень — ці традиційні свята відомі навіть маленьким діткам. А ви знаєте про ці свята? (Стверджувальна відповідь.)

Традиційним є і українське вбрання — барвисті вишиванки, козацькі шаровари для хлопчиків та віночки для дівчаток.

Є серед нього речі, які вважають у нас народними оберегами — вишиванка й віночок, а ще вишиваний рушничок. Які українські обереги вам відомі? (Діти дають відповіді.)

Маємо ми і державні символи — це синьо-жовтий стяг та герб-тризуб, урочиста пісня — Гімн України. Назвіть і покажіть державні символи України. (Малята виконують завдання.)

Як ми ставимось до Батьківщини? (Ми любимо свій край, пишаємося ним, дбаємо про нього і шануємо свої звичаї і традиції.)

Гра-вікторина «Люби і знай свій рідний край»

- У якій країні ми живемо? (В Україні.)
- Хто ми, який народ? (Український народ.)
- Як виглядає державний український прапор? (Синьо-жовтий.)
- Як ми називаємо герб України? (Тризуб.)
- Чим прикрашають українські сорочки та рушники? (Вишивкою.)
- Який оберіг надягають на голову дівчатка-україночки? (Віночок.)
- Як називаються штани українського козака? (Шаровари.)
- Яку назву має свято народження Ісуса Христа? (Різдво.)
- До якого свята українці печуть паски й розписують писанки? (До Великодня.)
- У яких українських обрядах використовують вишиваний рушник? (При зустрічі гостей, на весіллях, коли несуть до церкви паски на Великдень.)

- Які рослини-символи вам відомі? (Калина, барвінок, мак, чорнобривці.)

Дидактична гра «Такий наш народ»

Діти за необхідною допомогою вихователя добирають слова-антоніми (ознаки вдачі) для завершення розпочатих дорослим речень (фраз) із протиставленням.

Наприклад:

Український народ не ледачий, а ... (роботящий, працьовитий); не жадібний, а ... (щедрий); не сумний, а ... (веселий); не байдужий, а ... (чуйний) тощо.

Підсумок бесіди

В и х о в а т е л ь. Наша розмова про рідну Україну — сонячну країну — добігає кінця. Розкажіть, що ми пригадали сьогодні.

Чи подобається вам жити і зростати в Україні?

Як ви ставитеся до своєї Батьківщини — України?

Чому? (Діти відповідають, а дорослий доповнює їх відповіді.)

Я – УКРАЇНЕЦЬ

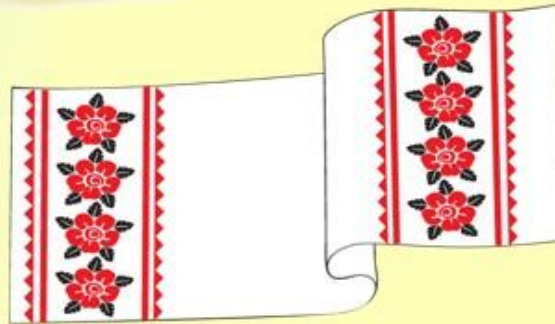
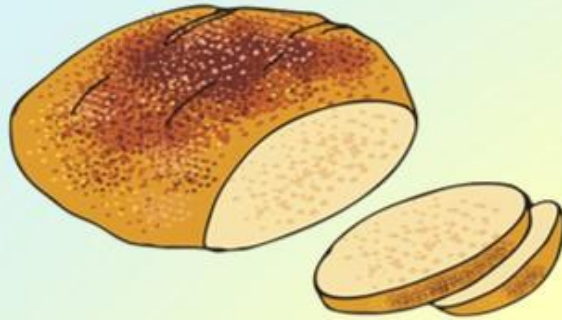
МАПА УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНІ СИМВОЛИ УКРАЇНИ

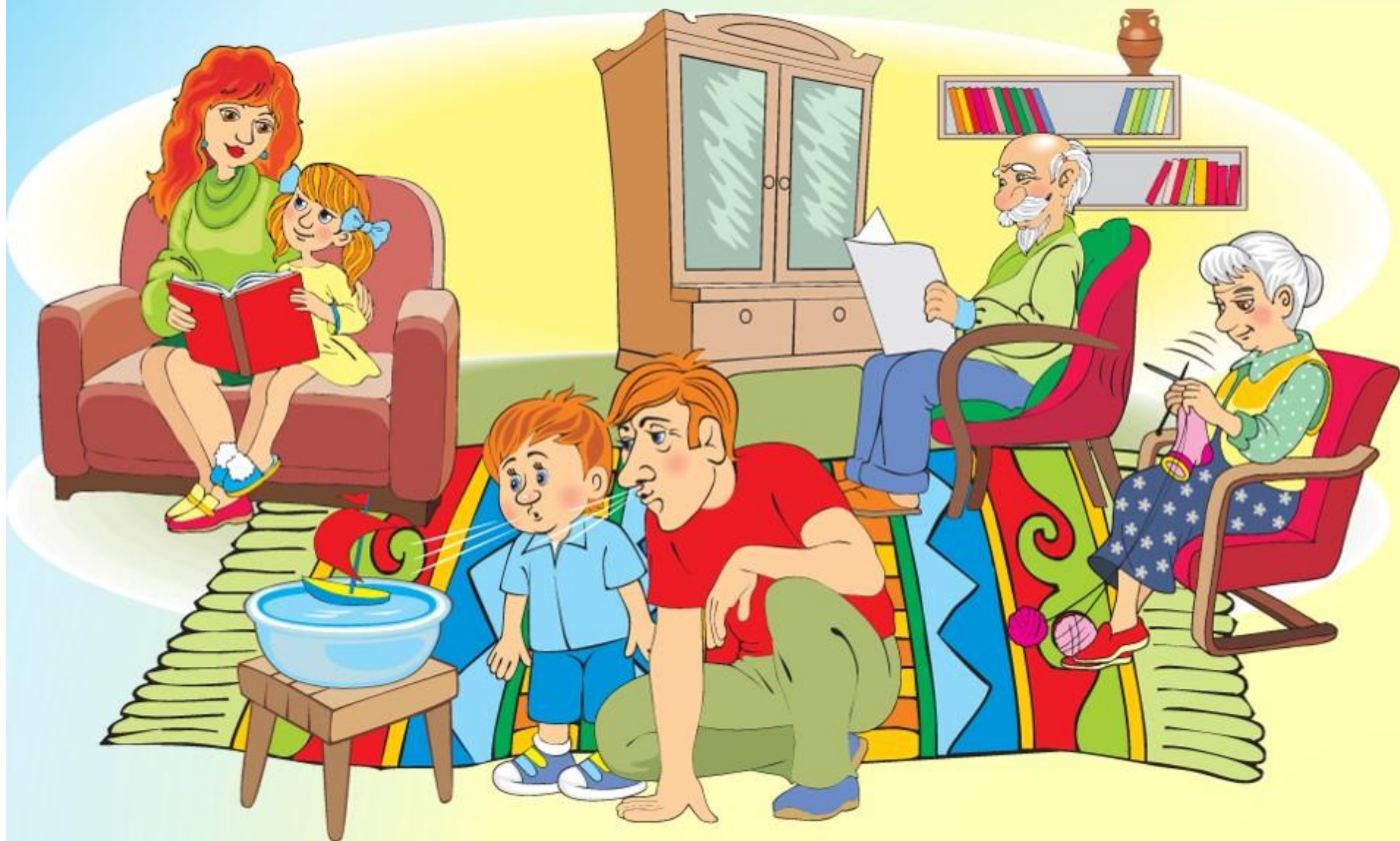
НАРОДНІ СИМВОЛИ УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ОДЯГ

УКРАЇНЬСЬКА СІМ'Я

УКРАЇНЬСЬКА ХАТА

МІЙ ДІМ. КВАРТИРА

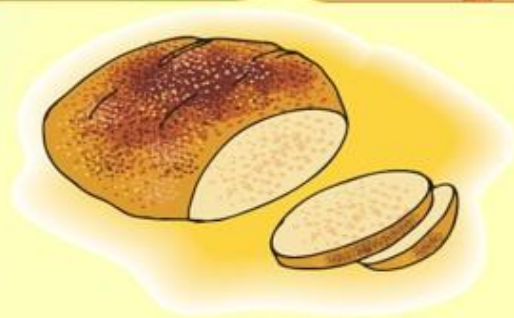
МІЙ ДІМ. КВАРТИРА

ХЛІБ – НАШЕ БАГАТСТВО

ЯК НАРОДЖУЄТЬСЯ ХЛІБ

НОВРІЧНІ СВЯТА

СВЯТО МИКОЛАЯ

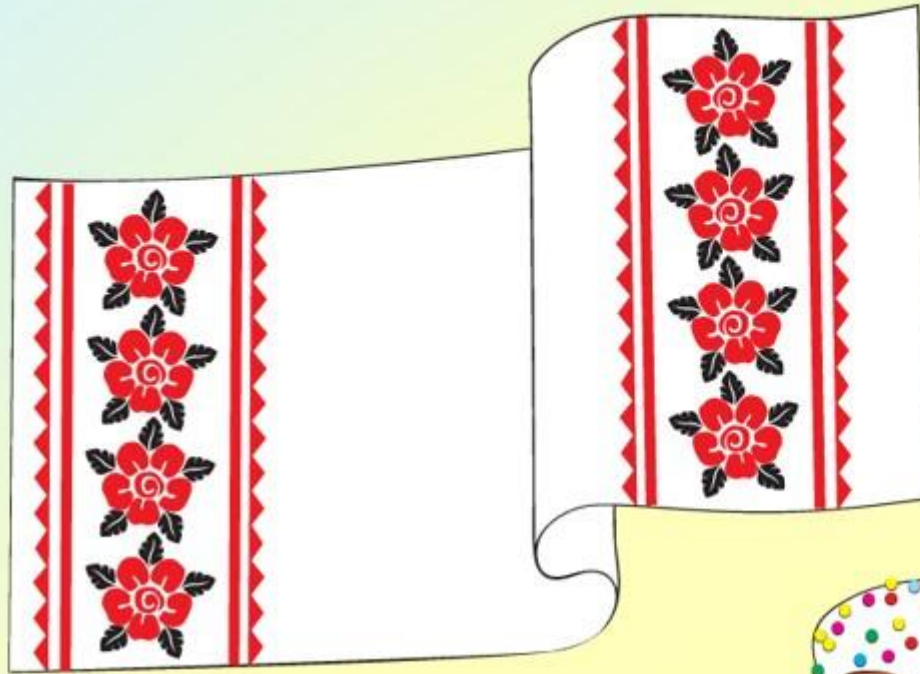
СВЯТО РІЗДВА

МАМИНЕ СВЯТО

ВЕЛИКДЕНЬ

УКРАЇНСЬКИЙ
ВІНОЧОК

